

Официален вестник

на Европейския съюз

C 174

Издание
на български език

Информация и известия

Година 55
16 юни 2012 г.

Известие №	Съдържание	Страница
IV Информация		
ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ		
Съд на Европейския съюз		
2012/C 174/01	Последна публикация на Съда на Европейския съюз в <i>Официален вестник на Европейския съюз</i> ОВ С 165, 9.6.2012 г.	1
Общ съд		
2012/C 174/02	Разпределение на съдиите по състави	2
<hr/>		
V Становища		
СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ		
Съд		
2012/C 174/03	Дело C-125/09: Решение на Съда (пети състав) от 26 април 2012 г. — Европейска комисия/Република Кипър (Неизпълнение на задължения от държава членка — Електронни съобщителни мрежи и услуги — Директиви 2002/21/ЕО и 2002/20/ЕО — Сервитутни права — Липса на транспониране в предвидения срок)	4

BG

Цена:
3 EUR

(Продължава на вътрешната корица)

2012/C 174/04	Дело C-337/10: Решение на Съда (пети състав) от 3 май 2012 г. (преюдициално запитване от Verwaltungsgericht Frankfurt am Main — Германия) — Georg Neidel/Stadt Frankfurt am Main (Социална политика — Директива 2003/88/ЕО — Условия на труд — Организация на работното време — Право на платен годишен отпуск — Финансово обезщетение при болест — Държавни служители пожарникари)	4
2012/C 174/05	Дело C-406/10: Решение на Съда (голям състав) от 2 май 2012 г. (преюдициално запитване от High Court of Justice (Chancery Division) — Обединеното кралство) — SAS Institute Inc./World Programming Ltd (Интелектуална собственост — Директива 91/250/ЕИО — Правна защита на компютърните програми — Член 1, параграф 2 и член 5, параграф 3 — Обхват на защитата — Пряко създаване или създаване посредством друг процес — Защитена с авторско право компютърна програма — Възпроизвеждане на функциите във втора програма без достъп до изходния код на първата — Декомпилиране на обектния код на първата компютърна програма — Директива 2001/29/ЕО — Авторско право и сродни права в информационното общество — Член 2, буква а) — Ръководство за работа с компютърна програма — Възпроизвеждане в друга компютърна програма — Нарушение на авторското право — Условие — Израз на собственото интелектуално творчество на автора на ръководството за работа)	5
2012/C 174/06	Дело C-419/10: Решение на Съда (втори състав) от 26 април 2012 г. (преюдициално запитване от Bayerischer Verwaltungsgerichtshof — Германия) — Wolfgang Hofmann/Freistaat Bayern (Директива 2006/126/ЕО — Взаимно признаване на свидетелствата за управление на моторни превозни средства — Отказ на държава членка да признае валидността на свидетелство за управление, издадено от друга държава членка на лице, чието свидетелство за управление е отнето на територията на първата държава членка)	6
2012/C 174/07	Дело C-456/10: Решение на Съда (трети състав) от 26 април 2012 г. (преюдициално запитване от Tribunal Supremo — Испания) — Asociación Nacional de Expendedores de Tabaco y Timbre (ANETT)/Administración del Estado (Свободно движение на стоки — Членове 34 ДФЕС и 37 ДФЕС — Национална правна уредба, въвеждаща за търговците на дребно на тютюн забрана за внос на тютюневи изделия — Норма относно съществуването и функционирането на монопола за търговия с тютюневи изделия — Мярка с равностоен на количествени ограничения ефект — Обосноваване — Защита на потребителите)	6
2012/C 174/08	Дело C-472/10: Решение на Съда (първи състав) от 26 април 2012 г. (преюдициално запитване от Pest Megyei Bíróság — Унгария) — Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatóság/Invitel Távközlési Zrt (Директива 93/13/ЕИО — Член 3, параграфи 1 и 3 — Членове 6 и 7 — Потребителски договори — Неравноправни клаузи — Едностранно изменение на условията по договора от продавача или доставчика — Колективен иск за преустановяване на нарушението, предявен от определена в националното законодателство организация от името на потребителите — Установяване на неравноправния характер на клаузата — Правно действие)	7
2012/C 174/09	Дело C-508/10: Решение на Съда (втори състав) от 26 април 2012 г. — Европейска комисия/Кралство Нидерландия (Неизпълнение на задължения от държава членка — Директива 2003/109/ЕО — Статут на дългосрочно пребиваващи граждани от трети страни — Молба за получаване на статут на дългосрочно пребиваващ — Молба за издаване на разрешение за пребиваване във втора държава членка, подадена от гражданин на трета страна, който вече е получил статут на дългосрочно пребиваващ в една държава членка, или от член на неговото семейство — Размер на таксите, изисквани от компетентните органи — Непропорционалност — Пречка за упражняването на правото на пребиваване)	7
2012/C 174/10	Дело C-510/10: Решение на Съда (трети състав) от 26 април 2012 г. (преюдициално запитване от Østre Landsret — Дания) — DR, TV2 Danmark A/S/NCB — Nordisk Copyright Bureau (Сближаване на законодателствата — Авторско право и сродни права — Директива 2001/29/ЕО — Член 5, параграф 2, буква г) — Право на публично разгласяване на произведения — Изключение от правото на възпроизвеждане — Временни записи на произведения, извършени от излъчващи организации чрез техни собствени средства и за собствените им предавания — Запис, извършен със средствата на трето лице — Задължение на излъчващата организация да поправи всички вреди от действията и бездействията на третото лице)	8

2012/C 174/11	Дело C-520/10: Решение на Съда (трети състав) от 3 май 2012 г. (преюдициално запитване от First-tier Tribunal (Tax Chamber) — Обединеното кралство) — Lebara Ltd/The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs (Данъчни въпроси — Шеста директива ДДС — Член 2 — Възмездно предоставяне на услуги — Далекосъобщителни услуги — Предплатени фонокарти с информация, позволяваща провеждането на международни разговори — Предлагане на пазара чрез дистрибуторска мрежа)	9
2012/C 174/12	Дело C-571/10: Решение на Съда (голям състав) от 24 април 2012 г. (преюдициално запитване от Tribunale di Bolzano — Италия) — Servet Kamberaj/Istituto per l'Edilizia Sociale della Provincia autonoma di Bolzano (IPES), Giunta della Provincia autonoma di Bolzano, Provincia Autonoma di Bolzano (Пространство на свобода, сигурност и правосъдие — Член 34 от Хартата на основните права на Европейския съюз — Директива 2003/109/ЕО — Статут на дългосрочно пребиваващи граждани от трети страни — Право на равно третиране по отношение на социалното осигуряване, социалното подпомагане и социалната закрила — Дерогирание на принципа на равно третиране по отношение на мерките за социално подпомагане и социална закрила — Изключване на „основните придобивки“ от приложното поле на тази дерогация — Национална правна уредба, предвиждаща жилищна помощ за наемателите с най-ниски доходи — Определен чрез различна средно претеглената стойност размер на средствата, предназначени за гражданите от трети страни — Отхвърляне на искане за жилищна помощ поради изчерпването на бюджета, предназначен за гражданите от трети страни)	9
2012/C 174/13	Съединени дела C-578/10—C-580/10: Решение на Съда (трети състав) от 26 април 2012 г. (преюдициално запитване от Hoge Raad der Nederlanden — Нидерландия) — Staatssecretaris van Financiën/L.A.C. van Putten (C-578/10), P. Mook (C-579/10), G. Frank (C-580/10) (Членове 18 ЕО и 56 ЕО — Моторни превозни средства — Използване в държава членка на взето в заем лично моторно превозно средство, регистрирано в друга държава членка — Данъчно облагане на това превозно средство в първата държава членка при пускането му в употреба по националната пътна мрежа)	10
2012/C 174/14	Дело C-620/10: Решение на Съда (четвърти състав) от 3 май 2012 г. (преюдициално запитване от Kammarrätten i Stockholm — Migrationsöverdomstolen — Швеция) — Migrationsverket/Nurije Kastrati, Valdrina Kastrati, Valdrin Kastrati (Дъблинска система — Регламент (ЕО) № 343/2003 — Процедура за определяне на държава членка, компетентна за разглеждането на молба за убежище — Граждани на трета страна, които притежават валидна виза, издадена от „компетентната държава членка“ по смисъла на същия регламент — Молба за убежище, подадена в държава членка, различна от държавата, компетентна по силата на посочения регламент — Молба за разрешение за пребиваване в държава членка, различна от компетентната държава, последвана от оттегляне на молбата за убежище — Оттегляне, направено, преди компетентната държава членка да поеме отговорност — Оттегляне, което слага край на установените с Регламент № 343/2003 процедури)	11
2012/C 174/15	Съединени дела C-621/10 и C-129/11: Решение на Съда (втори състав) от 26 април 2012 г. (преюдициални запитвания от Административен съд Варна, България) — „Болкан енд Сий пропъртис“ АДСИЦ (C-621/10), „Провадинвест“ ООД (C-129/11)/Директор на Дирекция „Обжалване и управление на изпълнението“ — гр. Варна, при Централно управление на Националната агенция за приходите (ДДС — Директива 2006/112/ЕО — Член 73 и член 80, параграф 1 — Продажба на недвижими имоти между свързани дружества — Стойност на сделката — Национална правна уредба, която предвижда за сделки между свързани лица данъчната основа за целите на ДДС да е пазарната стойност на доставката)	11
2012/C 174/16	Дело C-24/11 P: Решение на Съда (трети състав) от 3 май 2012 г. — Кралство Испания/Европейска комисия (Обжалване — ФЕОГА — Секция „Гарантиране“ — Разходи, изключени от финансиране от страна на Общността — Разходи, направени от Кралство Испания — Помощи за производството на маслиново масло)	12

2012/C 174/17	Дело C-225/11: Решение на Съда (осми състав) от 26 април 2012 г. (преюдициално запитване от Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) — Обединеното кралство) — The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs/Able UK Ltd (ДДС — Директива 2006/112/ЕО — Случаи на освобождаване — Член 151, параграф 1, буква в) — Операция по разглобяването за скрап на стари кораби на американските военноморски сили, извършена на територията на държава членка) 13	13
2012/C 174/18	Дело C-289/11 P: Решение на Съда (трети състав) от 3 май 2012 г. — Legris Industries SA/Европейска комисия (Обжалване — Конкуренция — Картели — Сектор на фитингите от мед и медни сплави — Решение на Комисията, установяващо нарушение на член 81 ЕО — Глоби — Дружество майка и дъщерно дружество — Възможност за вменяване на нарушение) 13	13
2012/C 174/19	Дело C-290/11 P: Решение на Съда (трети състав) от 3 май 2012 г. — Comap SA/Европейска комисия (Обжалване — Конкуренция — Картели — Сектор на фитингите от мед и медни сплави — Решение на Комисията, с което се констатира нарушение на член 81 ЕО — Глоби — Продължителност на нарушението — Понятие за продължителност) 13	13
2012/C 174/20	Дело C-83/12 PPU: Решение на Съда (втори състав) от 10 април 2012 г. (преюдициално запитване от Bundesgerichtshof — Германия) — Наказателно производство срещу Minh Khoa Vo (Пространство на свобода, сигурност и правосъдие — Регламент (ЕО) № 810/2009 — Визов кодекс на Общността — Членове 21 и 34 — Национална правна уредба — Незаконно превеждане през границата на територията на държава членка на граждани на трети страни — Визи, получени чрез измама — Наказателноправна санкция за лицата, извършващи незаконно превеждане през границата) 14	14
2012/C 174/21	Дело C-119/12: Преюдициално запитване, отправено от Bundesgerichtshof (Германия) на 6 март 2012 г. — Josef Probst/mr.pexnet GmbH 14	14
2012/C 174/22	Дело C-125/12: Преюдициално запитване, отправено от Juzgado de lo Mercantil nº 1 de Granada (Испания) на 8 март 2012 г. — Promociones y Construcciones BJ 200 S.L. и други 15	15
2012/C 174/23	Дело C-129/12: Преюдициално запитване, отправено от Finanzgericht des Landes Sachsen-Anhalt (Германия) на 8 март 2012 г. — Magdeburger Mühlenwerke GmbH/Finanzamt Magdeburg 15	15
2012/C 174/24	Дело C-139/12: Преюдициално запитване, отправено от Tribunal Supremo (Испания) на 19 март 2012 г. — Caixa d'Estalvis i Pensions de Barcelona/Generalidad de Cataluña 16	16
2012/C 174/25	Дело C-151/12: Иск, подаден на 29 март 2012 г. — Европейска комисия/Кралство Испания 16	16
2012/C 174/26	Дело C-152/12: Иск, предявен на 29 март 2012 година — Европейска комисия/Република България 17	17
2012/C 174/27	Дело C-154/12: Преюдициално запитване, отправено от Tribunal de première instance de Bruxelles (Белгия) на 29 март 2012 г. — Isera & Scaldis Sugar SA, Philippe Bedoret and Co SPRL, Jean Rigot, Mathieu Vrancken/Bureau d'intervention et de restitution belge (BIRB) 18	18
2012/C 174/28	Дело C-158/12: Иск, предявен на 30 март 2012 г. — Европейска комисия/Ирландия 18	18
2012/C 174/29	Дело C-170/12: Преюдициално запитване, отправено от Cour de cassation (Франция) на 11 април 2012 г. — Peter Pinckney/KDG médiattech AG 19	19

2012/C 174/30	Дело C-171/12 P: Жалба, подадена на 11 април 2012 г. от Carrols Corp. срещу решението на Общия съд (осми състав), постановено на 1 февруари 2012 г. по дело T-291/09 — Carrols Corp./Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) и г-н Giulio Gambettola	19
2012/C 174/31	Дело C-181/12: Преюдициално запитване, отправено от Finanzgericht Düsseldorf (Германия) на 18 април 2012 г. — Yvon Welte/Finanzamt Velbert	20
Общ съд		
2012/C 174/32	Дело T-270/10: Решение на Общия съд от 3 май 2012 г. — Conceria Kara/CXBP — Dima (KARRA) (Марка на Общността — Производство по възражение — Заявка за словна марка на Общността „KARRA“ — По-ранни национални фигуративни марки и по-ранна фигуративна марка на Общността „Kara“ — Наименование на дружеството Conceria Kara Srl и търговско име Kara — Относителни основания за отказ — Член 75, първо изречение от Регламент (ЕО) № 207/2009 — Член 42, параграфи 2 и 3 от Регламент (ЕО) № 207/2009 — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 — Член 8, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 207/2009 — Член 8 от Парижката конвенция — Недобросъвестност)	21
2012/C 174/33	Дело T-435/11: Решение на Общия съд от 2 май 2012 г. — Universal Display/CXBP (Universal PHOLED) (Марка на Общността — Международна регистрация, посочваща Европейската общност — Заявка за словна марка на Общността „UniversalPHOLED“ — Абсолютно основание за отказ — Описателен характер — Член 7, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕО) № 207/2009)	21
2012/C 174/34	Съединени дела T-40/07 P-REV и T-62/07 P-REV: Определение на Общия съд от 16 април 2012 г. — de Brito Sequeira Carvalho/Комисия (Производство — Молба за преразглеждане — Ново обстоятелство — Липса — Недопустимост)	21
2012/C 174/35	Съединени дела T-76/07, T-362/07 и T-409/08: Определение на Общия съд от 24 април 2012 г. — El Fatmi/Съвет (Външна политика и политика на сигурност — Ограничителни мерки за борба срещу тероризма — Заличаване от списъка на засегнатите лица — Жалба за отмяна — Липса на основание за постановяване на съдебно решение по същество)	22
2012/C 174/36	Дело T-374/07: Определение на Общия съд от 20 април 2012 г. — Pachtitis/Комисия (Публична служба — Назначаване — Конкурс на общо основание — Отхвърляне на молба за получаване на копие от въпросите и отговорите на тестовете за достъп — Липса на компетентност на Общия съд — Препращане на Съда на публичната служба)	22
2012/C 174/37	Дело T-517/09: Определение на Общия съд от 24 април 2012 г. — Alstom/Комисия (Конкуренция — Пазар на електрическите трансформатори — Писмо на счетоводителя на Комисията — Отказ да се приеме учредяването на банкова гаранция като способ за временно покриване на глобата — Загуба на правния интерес — Липса на основание за постановяване на съдебно решение)	23
2012/C 174/38	Дело T-341/10: Определение на Общия съд от 16 април 2012 г. — F91 Diddeléng и др./Комисия (Жалба за отмяна — Оставяне на жалба без разглеждане — Незапочване на производство за установяване на неизпълнение на задължения — Липса на обжалваем акт — Недопустимост)	23
2012/C 174/39	Дело T-572/11 R II: Определение на председателя на Общия съд от 23 април 2012 г. — Nassan/Съвет (Обезпечително производство — Обща външна политика и политика на сигурност — Ограничителни мерки срещу Сирия — Замразяване на финансови средства и икономически ресурси — Молба за постановяване на временни мерки — Нова молба — Нови обстоятелства — Липса — Недопустимост)	23

2012/C 174/40	Дело T-163/12 R: Определение на председателя на Общия съд от 23 април 2012 г. — Ternavsky/Съвет (Обезпечително производство — Обща външна политика и политика на сигурност — Ограничителни мерки по отношение на Беларус — Замразяване на финансови средства и икономически ресурси — Молба за спиране на изпълнението — Неспазване на изискванията за форма — Недопустимост) 24	24
2012/C 174/41	Дело T-135/12: Жалба, подадена на 2 март 2012 г. — Франция/Комисия 24	24
2012/C 174/42	Дело T-175/12: Жалба, подадена на 12 април 2012 г. — Deutsche Börse/Комисия 25	25
2012/C 174/43	Дело T-176/12: Жалба, подадена на 16 април 2012 г. — Bank Tejarat/Съвет 25	25
2012/C 174/44	Дело T-177/12: Жалба, подадена на 20 април 2012 г. — Spraylat/ЕСНА 26	26
2012/C 174/45	Дело T-178/12: Жалба, подадена на 17 април 2012 г. — Khwanda/Съвет 27	27
2012/C 174/46	Дело T-181/12: Жалба, подадена на 26 април 2012 г. — Vateni/Съвет 28	28
2012/C 174/47	Дело T-182/12: Жалба, подадена на 26 април 2012 г. — HTTS/Съвет 29	29
2012/C 174/48	Дело T-185/12: Жалба, подадена на 23 април 2012 г. — HUK-Coburg/Комисия 29	29

Съд на публичната служба на Европейския съюз

2012/C 174/49	Дело F-126/11: Жалба, подадена на 28 ноември 2011 г. — ZZ/Комисия 31	31
2012/C 174/50	Дело F-28/12: Жалба, подадена на 29 март 2012 г. — ZZ/Комисия 31	31

IV

*(Информация)*ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ
НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

(2012/C 174/01)

Последна публикация на Съда на Европейския съюз в Официален вестник на Европейския съюз

ОВ С 165, 9.6.2012 г.

Предишни публикации

ОВ С 157, 2.6.2012 г.

ОВ С 151, 26.5.2012 г.

ОВ С 138, 12.5.2012 г.

ОВ С 133, 5.5.2012 г.

ОВ С 126, 28.4.2012 г.

ОВ С 118, 21.4.2012 г.

Може да намерите тези текстове на:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

ОБЩ СЪД

Разпределение на съдиите по състави

(2012/С 174/02)

На 16 май 2012 г. вследствие на напускането на съдия Сремона пленумът на Общия съд реши да измени решенията на пленума от 20 септември 2010 г. ⁽¹⁾, от 26 октомври 2010 г. ⁽²⁾, от 29 ноември 2010 г. ⁽³⁾, от 20 септември 2011 г. ⁽⁴⁾ и от 25 ноември 2011 г. ⁽⁵⁾ за разпределението на съдиите по състави.

За периода от 16 май 2012 г. до датата на встъпване в длъжност на италианския или на малтийския съдия съдиите се разпределят по състави по следния начин:

Първи разширен състав от петима съдии:

г-н Azizi, председател на състав, г-жа Labucka, г-н Frimodt Nielsen, г-н M. Gratsias и г-жа Кънчева, съдии.

Първи състав от трима съдии:

г-н Azizi, председател на състав;
г-н Frimodt Nielsen, съдия;
г-жа Кънчева, съдия.

Втори разширен състав от петима съдии:

г-н Forwood, председател на състав, г-н Dehousse, г-жа Wiszniewska-Białecka, г-н Prek и г-н Schwarcz, съдии.

Втори състав от трима съдии:

г-н Forwood, председател на състав;
г-н Dehousse, съдия;
г-н Schwarcz, съдия.

Трети разширен състав от петима съдии:

г-н Czućz, председател на състав, г-жа Labucka, г-н Frimodt Nielsen, г-н Gratsias и г-жа Кънчева, съдии.

Трети състав от трима съдии:

г-н Czućz, председател на състав;
г-жа Labucka, съдия;
г-н Gratsias, съдия.

Четвърти разширен състав от петима съдии:

г-жа Pelikánová, председател на състав, г-н Vadapalas, г-жа Jürimäe, г-н O'Higgins и г-н van der Woude, съдии.

Четвърти състав от трима съдии:

г-жа Pelikánová, председател на състав;
г-жа Jürimäe, съдия;
г-н van der Woude, съдия.

⁽¹⁾ ОВ С 288 от 23.10.2010 г., стр. 2

⁽²⁾ ОВ С 317 от 20.11.2010 г., стр. 5

⁽³⁾ ОВ С 346 от 18.12.2010 г., стр. 2

⁽⁴⁾ ОВ С 305 от 15.10.2011 г., стр. 2

⁽⁵⁾ ОВ С 370 от 17.12.2011 г., стр. 5

Пети разширен състав от петима съдии:

г-н Papasavvas, председател на състав, г-н Vadapalas, г-жа Jürimäe, г-н O'Higgins и г-н van der Woude, съдии.

Пети състав от трима съдии:

г-н Papasavvas, председател на състав;
г-н Vadapalas, съдия;
г-н O'Higgins, съдия.

Шести разширен състав от петима съдии:

г-н Kanninen, председател на състав, г-жа Martins Ribeiro, г-н Wahl, г-н Soldevila Fragoso и г-н Popescu, съдии.

Шести състав от трима съдии:

г-н Kanninen, председател на състав;
г-н Wahl, съдия;
г-н Soldevila Fragoso, съдия.

Седми разширен състав от петима съдии:

г-н Dittrich, председател на състав, г-н Dehousse, г-жа Wiszniewska-Białecka, г-н Prek и г-н Schwarcz, съдии.

Седми състав от трима съдии:

г-н Dittrich, председател на състав;
г-жа Wiszniewska-Białecka, съдия;
г-н Prek, съдия.

Осми разширен състав от петима съдии:

г-н Truchot, председател на състав, г-жа Martins Ribeiro, г-н Wahl, г-н Soldevila Fragoso и г-н Popescu, съдии.

Осми състав от трима съдии:

г-н Truchot, председател на състав;
г-жа Martins Ribeiro, съдия;
г-н Popescu, съдия.

V

(Становища)

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

СЪД

Решение на Съда (пети състав) от 26 април 2012 г. — Европейска комисия/Република Кипър

(Дело C-125/09) ⁽¹⁾

(Неизпълнение на задължения от държава членка — Електронни съобщителни мрежи и услуги — Директиви 2002/21/ЕО и 2002/20/ЕО — Сервитутни права — Липса на транспониране в предвидения срок)

(2012/С 174/03)

Език на производството: гръцки

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: G. Zavvos, A. Nijenhuis и H. Krämer)

Отговорник: Република Кипър (представители: K. Lykourgos и A. Pantazi-Lamprou)

Предмет

Неизпълнение на задължения от държава членка — Нарушение на член 11, параграф 1 от Директива 2002/21/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 март 2002 година относно общата регулаторна рамка за електронните съобщителни мрежи и услуги („Рамкова директива“) (ОВ L 108, стр. 33; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 35, стр. 195) — Нарушение на член 4, параграф 1 от Директива 2002/20/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 март 2002 година относно разрешението на електронните съобщителни мрежи и услуги („Директива за разрешение“) (ОВ L 108, стр. 21; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 35, стр. 183) — Предоставяне и разрешение на права за инсталиране на съоръжения върху, над или под имот, който е публична или частна собственост, от страна на предприятие, притежаващо разрешение за доставка на обществени съобщителни мрежи

Диспозитив

1. *Като не е гарантирала, че предоставянето на сервитутни права върху, над или под имоти, които са публична собственост, може да бъде осигурено в условията на прозрачност, без дискриминация и незабавно, в съответствие с член 11, параграф 1 от Директива 2002/21/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 март 2002 година относно общата регулаторна рамка за електронните съобщителни мрежи и услуги („Рамкова директива“) и с член 4, параграф*

1 от Директива 2002/20/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 март 2002 година относно разрешението на електронните съобщителни мрежи и услуги („Директива за разрешение“), Република Кипър не е изпълнила задълженията си по тези директиви.

2. *Осъжда Република Кипър да заплати съдебните разноски.*

⁽¹⁾ ОВ С 141, 20.6.2009 г.

Решение на Съда (пети състав) от 3 май 2012 г. (преюдициално запитване от Verwaltungsgericht Frankfurt am Main — Германия) — Georg Neidel/Stadt Frankfurt am Main

(Дело C-337/10) ⁽¹⁾

(Социална политика — Директива 2003/88/ЕО — Условия на труд — Организация на работното време — Право на платен годишен отпуск — Финансово обезщетение при болест — Държавни служители пожарникари)

(2012/С 174/04)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Verwaltungsgericht Frankfurt am Main

Страни в главното производство

Жалбоподател: Georg Neidel

Отговорник: Stadt Frankfurt am Main

Предмет

Преюдициално запитване — Verwaltungsgericht Frankfurt am Main — Тълкуване на член 7 от Директива 2003/88/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 4 ноември 2003 година относно някои аспекти на организацията на работното време (ОВ L 299, стр. 9; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 7, стр. 3) — Право на финансово обезщетение за неизползван платен годишен отпуск поради неработоспособност, продължаваща няколко години преди пенсионирането — Персонално приложно поле на Директива 2003/88/ЕО — Държавни служители (пожарникари)

Диспозитив

1. Член 7 от Директива 2003/88/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 4 ноември 2003 година относно някои аспекти на организацията на работното време трябва да се тълкува в смисъл, че се прилага към държавен служител, който работи като пожарникар при нормални условия.
2. Член 7, параграф 2 от Директива 2003/88 трябва да се тълкува в смисъл, че при пенсионирането си държавен служител има право на финансово обезщетение за платен годишен отпуск, неизползван тъй като той не е упражнявал функциите си поради болест.
3. Член 7 от Директива 2003/88 трябва да се тълкува в смисъл, че допуска разпоредби на националното право, предоставящи на държавния служител допълнително право на платен отпуск, което се прибавя към минималния платен годишен отпуск от четири седмици, без да предвиждат изплащането на финансово обезщетение, когато пенсиониращият се държавен служител не е могъл да ползва това допълнително право, тъй като не е могъл да упражнява функциите си поради болест.
4. Член 7, параграф 2 от Директива 2003/88 трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска разпоредба на националното право, която ограничава — с деветмесечен период на прехвърляне, с което изтичане правото на платен годишен отпуск се погасява — правото на пенсиониращ се държавен служител да натрупва обезщетенията за неизползван платен годишен отпуск поради неработоспособност.

(¹) ОВ С 301, 6.11.2010 г.

Решение на Съда (голям състав) от 2 май 2012 г. (преюдициално запитване от High Court of Justice (Chancery Division) — Обединеното кралство) — SAS Institute Inc./World Programming Ltd

(Дело С-406/10) (¹)

(Интелектуална собственост — Директива 91/250/ЕИО — Правна защита на компютърните програми — Член 1, параграф 2 и член 5, параграф 3 — Обхват на защитата — Пряко създаване или създаване посредством друг процес — Защитена с авторско право компютърна програма — Възпроизвеждане на функциите във втора програма без достъп до изходния код на първата — Декомпилиране на обектния код на първата компютърна програма — Директива 2001/29/ЕО — Авторско право и сродни права в информационното общество — Член 2, буква а) — Ръководство за работа с компютърна програма — Възпроизвеждане в друга компютърна програма — Нарушение на авторското право — Условие — Израз на собственото интелектуално творчество на автора на ръководството за работа)

(2012/С 174/05)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

High Court of Justice (Chancery Division)

Страни в главното производство

Ищец: SAS Institute Inc.

Ответник: World Programming Ltd

Предмет

Преюдициално запитване — High Court of Justice (Chancery Division) — Тълкуване на член 2, параграф 1 и член 5, параграф 3 от Директива 91/250/ЕИО на Съвета от 14 май 1991 година относно правната защита на компютърните програми (ОВ L 122, стр. 42; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 114) — Обхват на защитата — Създаване, пряко или посредством процес като декомпилирането на обектния код, на компютърна програма, която възпроизвежда функциите на друга компютърна програма, вече защитена с авторско право, без достъп до изходния код на тази програма

Диспозитив

1. Член 1, параграф 2 от Директива 91/250/ЕИО на Съвета от 14 май 1991 година относно правната защита на компютърните програми трябва да се тълкува в смисъл, че както функциите на компютърната програма, така и програмният език и форматът на файловете с данни, употребявани при работа с компютърната програма, за да се използват някои от функциите ѝ, не съставляват обективизирана форма на програмата и съответно не се ползват от закрилата на авторското право върху компютърните програми по смисъла на тази директива.
2. Член 5, параграф 3 от Директива 91/250 трябва да се тълкува в смисъл, че лицето, което е получило лицензирано копие на компютърна програма, може без разрешението на носителя на авторското право да наблюдава, изучава или изпитва функционирането на програмата, за да определи идеите и принципите, които са заложени в който и да е от елементите на програмата, ако извърши това, докато осъществява разрешени съгласно лиценза действия, както и действия по зареждане и пускане, необходими за използването на компютърната програма, и при условие че не нарушава изключителните права на носителя на авторското право върху тази програма.
3. Член 2, буква а) от Директива 2001/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2001 година относно хармонизирането на някои аспекти на авторското право и сродните му права в информационното общество трябва да се тълкува в смисъл, че възпроизвеждането в компютърна програма или в ръководство за работа с тази програма на някои елементи, описани в защитеното с авторско право ръководство за работа с друга програма, може да съставлява нарушение на авторското право върху това ръководство, ако възпроизведеното е израз на собственото интелектуално творение на автора на защитеното с авторско право ръководство за работа с компютърната програма, което запитващата юрисдикция е компетентна да провери.

(¹) ОВ С 346, 18.12.2010 г.

Решение на Съда (втори състав) от 26 април 2012 г. (преюдициално запитване от Bayerischer Verwaltungsgerichtshof — Германия) — Wolfgang Hofmann/Freistaat Bayern

(Дело C-419/10) ⁽¹⁾

(Директива 2006/126/ЕО — Взаилно признаване на свидетелствата за управление на моторни превозни средства — Отказ на държава членка да признае валидността на свидетелство за управление, издадено от друга държава членка на лице, чието свидетелство за управление е отнето на територията на първата държава членка)

(2012/С 174/06)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bayerischer Verwaltungsgerichtshof

Страни в главното производство

Жалбоподател: Wolfgang Hofmann

Ответник: Freistaat Bayern

Предмет

Преюдициалното запитване — Bayerischer Verwaltungsgerichtshof — Тълкуване на член 2, параграф 1 и член 11, параграф 4 от Директива 2006/126/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 20 декември 2006 година относно свидетелства[та] за управление на [моторни] превозни средства (ОВ L 403, стр. 18; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 17, стр. 216) — Отказ на държава членка да признае валидността на свидетелство за управление, издадено от друга държава членка, на лице, чието свидетелство за управление е било отнето на нейна територия.

Диспозитив

Член 2, параграф 1 и член 11, параграф 4, втора алинея от Директива 2006/126/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 20 декември 2006 година относно свидетелства[та] за управление на [моторни] превозни средства трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат държава членка да откаже — след изтичане на срока на забрана да се иска издаване на ново свидетелство за управление, наложена на притежателя на свидетелство за управление, издадено от друга държава членка, дори и да е спазено изискването за обичайно пребиваване на територията на последната държава членка — да признае валидността на това свидетелство за управление, когато прямо посочения притежател е била наложена мярка за отнемане на предишно свидетелство за управление на територията на първата държава членка.

⁽¹⁾ ОВ С 301, 06.11.2010 г.

Решение на Съда (трети състав) от 26 април 2012 г. (преюдициално запитване от Tribunal Supremo — Испания) — Asociación Nacional de Expendedores de Tabaco y Timbre (ANETT)/Administración del Estado

(Дело C-456/10) ⁽¹⁾

(Свободно движение на стоки — Членове 34 ДФЕС и 37 ДФЕС — Национална правна уредба, въвеждаща за търговците на дребно на тютюн забрана за внос на тютюневи изделия — Норми относно съществуването и функционирането на монопола за търговия с тютюневи изделия — Мярка с равностоен на количествени ограничения ефект — Обосноваване — Защита на потребителите)

(2012/С 174/07)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Tribunal Supremo

Страни в главното производство

Ищец: Asociación Nacional de Expendedores de Tabaco y Timbre (ANETT)

Ответник: Administración del Estado

в присъствието на: Unión de Asociaciones de Estanqueros de España, Logivend SLU, Organización Nacional de Asociaciones de Estanqueros

Предмет

Преюдициално запитване — Tribunal Supremo — Тълкуване на член 34 ДФЕС — Испански монопол върху търговията с тютюн — Забрана за внос на тютюн, наложена на търговците на дребно и установена в полза на търговците на едро — Пропорционалност

Диспозитив

Член 34 ДФЕС трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба като разглежданата в главното производство, която забранява на лицата, които имат разрешение за обект за търговия на дребно с тютюневи изделия и марки, да извършват дейност по внос на тютюневи изделия от други държави членки.

⁽¹⁾ ОВ С 328, 4.12.2010 г.

Решение на Съда (първи състав) от 26 април 2012 г. (преюдициално запитване от Pest Megyei Bíróság — Унгария) — Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatóság/Invitel Távközlési Zrt

(Дело C-472/10) ⁽¹⁾

(Директива 93/13/ЕИО — Член 3, параграфи 1 и 3 — Членове 6 и 7 — Потребителски договори — Неравноправни клаузи — Едностранно изменение на условията по договора от продавача или доставчика — Колективен иск за преустановяване на нарушението, предаден от определена в националното законодателство организация от илето на потребителите — Установяване на неравноправния характер на клаузата — Правно действие)

(2012/C 174/08)

Език на производството: унгарски

Запитваща юрисдикция

Pest Megyei Bíróság

Страни в главното производство

Ищец: Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatóság

Ответник: Invitel Távközlési Zrt

Предмет

Преюдициално запитване — Pest Megyei Bíróság — Тълкуване на член 3, параграф 1, във връзка с точка 1, буква й) и точка 2, буква г) от приложението, и на член 6, параграф 1 от Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори (ОВ L 95, стр. 29; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 2, стр. 273) — Клауза, която дава възможност на продавача или доставчика едностранно да изменя условията на договора без основателна причина и без изрично посочване на метода за промяна на цените — Неравноправен характер на клаузата — Правни последици на направената в рамките на производство по колективен иск констатация, че дадена клауза е неравноправна

Диспозитив

1. Националната юрисдикция, която в производството за преустановяване на нарушение се произнася по колективен иск от илето на потребителите, предаден от определена в националното законодателство организация, следва да прецени с оглед на член 3, параграфи 1 и 3 от Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори неравноправния характер на клауза, съдържаща се в общите условия по потребителски договори, с която продавач или доставчик предвижда едностранно промяна в свързаните с предоставяната услуга разходи, без обаче да описва ясно начина на определяне на тези разходи или да посочва основателно съображение за тази промяна. В рамките на тази преценка посочената юрисдикция трябва по-специално да провери дали — предвид всички съдържащи се в общите условия по потребителски договори клаузи, сред които е и спорната, както и предвид националното законодателство, уреждащо правата и задълженията, които биха могли да

допълват предвидените в разглежданите общи условия — съображенията или начинът на промяна на свързаните с предоставяната услуга разходи са уточнени по ясен и разбираем начин и евентуално дали потребителите имат право да прекратят договора.

2. Член 6, параграф 1 от Директива 93/13 във връзка с член 7, параграфи 1 и 2 от тази директива трябва да се тълкува в смисъл, че:

— допуска обявяването на нищожността на неравноправна клауза, съдържаща се в общите условия по потребителски договори, в рамките на производство по колективен иск за преустановяване на нарушение по член 7 от тази директива, предаден срещу продавач или доставчик от илето на потребителите от определена в националното законодателство организация, да произвежда в съответствие с това законодателство действие за всички сключили договор със съответния продавач или доставчик потребители, за който се прилагат същите общи условия, включително за потребителите, които не са били страни в производството за преустановяване на нарушение,

— когато неравноправният характер на съдържаща се в общите условия по договорите клауза е установен в такова производство, националните юрисдикции са задължени и в бъдеще да съобразяват служебно всички предвидени в националното законодателство последици от тази констатация, с цел споленатата клауза да не обвързва потребителите, сключили договор, за който се прилагат същите общи условия.

⁽¹⁾ ОВ C 346, 18.12.2010 г.

Решение на Съда (втори състав) от 26 април 2012 г. — Европейска комисия/Кралство Нидерландия

(Дело C-508/10) ⁽¹⁾

(Неизпълнение на задължения от държава членка — Директива 2003/109/ЕО — Статут на дългосрочно пребиваващи граждани от трети страни — Молба за получаване на статут на дългосрочно пребиваващ — Молба за издаване на разрешение за пребиваване във втора държава членка, подадена от гражданин на трета страна, който вече е получил статут на дългосрочно пребиваващ в една държава членка, или от член на неговото селейство — Размер на таксите, изисквани от компетентните органи — Непропорционалност — Пречка за упражняването на правото на пребиваване)

(2012/C 174/09)

Език на производството: нидерландски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: M. Condou-Durande и R. Troosters)

Ответник: Кралство Нидерландия (представители: C.M. Wissels и J. Langer)

Встъпила страна в подкрепа на ответника: Република Гърция (представител: T. Papadouroulou)

Предмет

Неизпълнение на задължения от държава членка — Нарушение на Директива 2003/109/ЕО на Съвета от 25 ноември 2003 година относно статута на дългосрочно пребиваващи граждани от трети страни (ОВ L 16, 2004 г., стр. 44; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 6, стр. 225) — Молба за получаване на статут на дългосрочно пребиваващ — Такси — Твърде висок и несправедлив размер — Спънка за упражняването на правото на пребиваване

Диспозитив

1. Като прилага за гражданите на трети страни, които кандидатстват за статут на дългосрочно пребиваващ в Нидерландия, и за гражданите от трети страни, които след придобиване на такъв статут в държава членка, различна от Кралство Нидерландия, заявяват желание да упражнят правото на пребиваване в тази държава членка, както и за членовете на техните семейства, които искат да им бъде разрешено да ги придружат или да се присъединят към тях, прекомерни и непропорционални такси, които могат да възпрепятстват упражняването на правата, предоставени с Директива 2003/109/ЕО на Съвета от 25 ноември 2003 година относно статута на дългосрочно пребиваващи граждани от трети страни, Кралство Нидерландия не е изпълнило задълженията си по тази директива.
2. Осъжда Кралство Нидерландия да заплати съдебните разходи.
3. Република Гърция понася направените от нея съдебни разходи.

(¹) ОВ С 30, 29.1.2011 г.

Решение на Съда (трети състав) от 26 април 2012 г. (преюдициално запитване от Østre Landsret — Дания) — DR, TV2 Danmark A/S/NCB — Nordisk Copyright Bureau

(Дело С-510/10) (¹)

(Сближаване на законодателствата — Авторско право и сродни права — Директива 2001/29/ЕО — Член 5, параграф 2, буква г) — Право на публично разгласяване на произведения — Изключение от правото на възпроизвеждане — Временни записи на произведения, извършени от излъчващи организации чрез техни собствени средства и за собствените им предавания — Запис, извършен със средствата на трето лице — Задължение на излъчващата организация да поправи всички вреди от действията и бездействията на третото лице)

(2012/С 174/10)

Език на производството: датски

Запитваща юрисдикция

Østre Landsret

Страни в главното производство

Жалбоподатели: DR, TV2 Danmark A/S

Ответник: NCB — Nordisk Copyright Bureau

Предмет

Преюдициално запитване — Østre Landsret — Тълкуване на член 5, параграф 2, буква г) от Директива 2001/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2001 г. относно хармонизирането на някои аспекти на авторското право и сродните му права в информационното общество (ОВ L 167, стр. 10; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 230) — Условия за прилагане на изключение от правото на възпроизвеждане — Временни записи на произведения, извършени от излъчващи организации с техни собствени средства и за техни собствени предавания — Излъчваща организация, възложила записите на външни и юридически независими дружества за производство на телевизионни предавания с цел те да бъдат излъчени в рамките на нейните собствени предавания

Диспозитив

1. Изразът „чрез техни собствени средства“, съдържащ се в член 5, параграф 2, буква г) от Директива 2001/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2001 година относно хармонизирането на някои аспекти на авторското право и на сродните му права в информационното общество трябва да се тълкува самостоятелно и еднакво в рамките на правото на Съюза.
2. Член 5, параграф 2, буква г) от Директива 2001/29, разглеждан във връзка със съображение 41 от нея, трябва да се тълкува в смисъл, че собствените средства на излъчваща организация включват средствата на всяко трето лице, действащо от името или под отговорността на тази организация.
3. За да се определи дали запис, извършен от излъчваща организация за собствените ѝ предавания със средствата на трето лице, попада в обхвата на предвиденото в член 5, параграф 2, буква г) от Директива 2001/29 изключение относно временните записи, запитващата юрисдикция следва да прецени дали с оглед на обстоятелствата по спора в главното производство може да се приеме, че това лице действа конкретно „от името“ или поне „под отговорността“ на излъчващата организация. В последния случай от съществено значение е, че по отношение на трети лица, и по-специално на авторите, които могат да претърпят вреди от неправилен запис на техни произведения, излъчващата организация е длъжна да поправи всички вреди от свързаните с въпросния запис действия или бездействия на третото лице — външно и юридически независимо дружество за производство на телевизионни предавания, — като отговаря за тях като за свои действия и бездействия.

(¹) ОВ С 346, 18.12.2010 г.

Решение на Съда (трети състав) от 3 май 2012 г. (преюдициално запитване от First-tier Tribunal (Tax Chamber) — Обединеното кралство) — Lebara Ltd/The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

(Дело C-520/10) ⁽¹⁾

(Данъчни въпроси — Шеста директива ДДС — Член 2 — Възмездно предоставяне на услуги — Далекосъобщителни услуги — Предплатени фонокарти с информация, позволяваща провеждането на международни разговори — Предлагане на пазара чрез дистрибуторска мрежа)

(2012/C 174/11)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Страни в главното производство

Жалбоподател: Lebara Ltd

Ответник: The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Предмет

Преюдициално запитване — First-tier Tribunal (Tax Chamber) — Тълкуване на член 2, параграф 1 от Директива 77/388/ЕИО: Шеста директива на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа (ОВ L 145, стр. 1) — Фонокарти, продавани от местно за дадена държава членка данъчнозадължено лице на дистрибутор от друга държава членка и препродавани от този дистрибутор на лица, които ги използват за осъществяване на телефонни обаждания — Доставка, съставена от множество елементи — Правила за облагане с данъка върху добавената стойност

Диспозитив

Член 2, точка 1 от Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа, изменена с Директива 2003/92/ЕО на Съвета от 7 октомври 2003 година, трябва да се тълкува в смисъл, че телефонен оператор, който предлага далекосъобщителни услуги, състоящи се в продажбата към дистрибутор на фонокарти, които съдържат цялата необходима информация за осъществяването на международни телефонни обаждания чрез осигурената от оператора инфраструктура и които след това дистрибуторът препродава на крайни потребители от свое име и за своя сметка или пряко, или с посредничеството на други данъчнозадължени лица като търговци на едро и дребно, извършва възмездна доставка на далекосъобщителни услуги за дистрибутора. За сметка на

това операторът не извършва втора възмездна доставка на услуги за крайния потребител, когато след закупуването на фонокартата последният упражни правото си да осъществява телефонни обаждания чрез съдържателя се върху картата информация.

⁽¹⁾ ОВ C 30, 29.1.2011 г.

Решение на Съда (голям състав) от 24 април 2012 г. (преюдициално запитване от Tribunale di Bolzano — Италия) — Servet Kamberaj/Istituto per l'Edilizia Sociale della Provincia autonoma di Bolzano (IPES), Giunta della Provincia autonoma di Bolzano, Provincia Autonoma di Bolzano

(Дело C-571/10) ⁽¹⁾

(Пространство на свобода, сигурност и правосъдие — Член 34 от Хартата на основните права на Европейския съюз — Директива 2003/109/ЕО — Статут на дългосрочно пребиваващи граждани от трети страни — Право на равно третиране по отношение на социалното осигуряване, социалното подпомагане и социалната закрила — Дерогирание на принципа на равно третиране по отношение на мерките за социално подпомагане и социална закрила — Изключване на „основните придобивки“ от приложното поле на тази дерогация — Национална правна уредба, предвиждаща жилищна помощ за наемателите с най-ниски доходи — Определен чрез различна средно претеглената стойност размер на средствата, предназначени за гражданите от трети страни — Отхвърляне на искане за жилищна помощ поради изчерпването на бюджета, предназначен за гражданите от трети страни)

(2012/C 174/12)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale di Bolzano

Страни в главното производство

Ищец: Servet Kamberaj

Ответници: Istituto per l'Edilizia Sociale della Provincia autonoma di Bolzano (IPES), Giunta della Provincia autonoma di Bolzano, Provincia Autonoma di Bolzano

в присъствието на: Associazione Porte Aperte/Offene Türen, Human Rights International, Associazione Volontarius, Fondazione Alexander Langer

Предмет

Преюдициално запитване — Tribunale di Bolzano — Защита на езиковите малцинства — Правна уредба на провинция за прилагане на основния принцип от националната конституционна уредба на защита на езиковите малцинства — Социална политика — Прилагане на различни коефициенти за

определяне на сумата, предназначена за жилищна помощ за гражданите на Съюза и за гражданите от трети страни — Прилагане на различни критерии за подбор при отпускането на жилищна помощ на гражданите на Съюза и на гражданите от трети страни — Съвместимост с членове 2 и 6 ДЕС и членове 21 и 34 от Хартата на основните права — Съвместимост с членове 18, 45, 49 ДФЕС — Съвместимост с Директива 2000/43/ЕО на Съвета от 29 юни 2000 година относно прилагане на принципа на равно третиране на лица без разлика на расата или етническия произход (ОВ L 180, стр. 22; Специално издание на български език, 2007 г., глава 20, том 1, стр. 19) и с Директива 2003/109/ЕО на Съвета от 25 ноември 2003 година относно статута на дългосрочно пребиваващи граждани от трети страни (ОВ L 16, 2004 г., стр. 44; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 6, стр. 225) — Пряка приложимост на разпоредби от правото на Съюза — Съвместимост с член 14 ЕКПЧ и член 1 от Протокол 12 ЕКПЧ — Пряка приложимост на ЕКПЧ съгласно член 6 ДЕС — Приложими санкции по смисъла на член 15 от Директива 2000/43/ЕО

Диспозитив

1. *Поставените от Tribunale di Bolzano първи, четвърти, пети, шести и седми въпрос по дело С-571/10 са недопустими.*
2. *При противоречие между разпоредба на националното право и Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи, подписана в Рим на 4 ноември 1950 г., извършената в член 6, параграф 3 ДЕС препратка към тази конвенция не налага на националния съд да осигури прякото приложение на разпоредбите на конвенцията, като остави без приложение несъвместимата с нея разпоредба на националното право.*
3. *Член 11, параграф 1, буква з) от Директива 2003/109/ЕО на Съвета от 25 ноември 2003 година относно статута на дългосрочно пребиваващи граждани от трети страни трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска национална или регионална правна уредба като разглежданата в главното производство, която при отпускането на жилищна помощ предвижда различно третиране на гражданите на трета страна, ползващи се със статут на дългосрочно пребиваващи, предоставен в съответствие с разпоредбите на тази директива, в сравнение с живеещите в същата провинция или регион граждани на държавата членка във връзка с разпределянето на средствата за тази помощ, доколкото помощта попада в някоя от посочените в тази разпоредба три категории и параграф 4 от същия член не се прилага.*

Решение на Съда (трети състав) от 26 април 2012 г. (преюдициално запитване от Hoge Raad der Nederlanden — Нидерландия) — Staatssecretaris van Financiën/L.A.C. van Putten (C-578/10), P. Mook (C-579/10), G. Frank (C-580/10)

(Съединени дела C-578/10—C-580/10) ⁽¹⁾

(Членове 18 ЕО и 56 ЕО — Моторни превозни средства — Използване в държава членка на взето в заем лично моторно превозно средство, регистрирано в друга държава членка — Данъчно облагане на това превозно средство в първата държава членка при пускането му в употреба по националната пътна мрежа)

(2012/C 174/13)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Hoge Raad der Nederlanden

Страни в главното производство

Жалбоподател: Staatssecretaris van Financiën

Ответници: L.A.C. van Putten (C-578/10), P. Mook (C-579/10), G. Frank (C-580/10)

Предмет

Преюдициално запитване — Hoge Raad der Nederlanden — Тълкуване на член 18 ЕО (понастоящем член 21 ДФЕС) — Национална правна уредба, според която пускането в употреба на автомобил по националната пътна мрежа се облага с данък при регистрацията на автомобил — Данъчно облагане на местно за съответната държава членка лице, което е взело на заем за частно ползване за кратък период от време в първата държава членка автомобил, регистриран в друга държава членка, от лице с местожителство в тази друга държава членка

Диспозитив

Член 56 ЕО следва да се тълкува в смисъл, че не допуска правна уредба на държава членка, която задължава местните за тази държава лица, взели в заем от местно лице на друга държава регистрирано в тази държава членка превозно средство, да заплатят при пускането в употреба на това превозно средство по националната пътна мрежа пълния размер на данък, който обикновено се дължи при регистрацията на превозно средство в първата държава членка, без да се взема предвид продължителността на използване на посоченото превозно средство по тази пътна мрежа и без посочените лица да могат да се позоват на право на освобождаване или възстановяване, когато същото превозно средство нито е предназначено за трайно използване основно в първата държава, нито е било действително използвано по такъв начин.

⁽¹⁾ ОВ С 46, 12.2.2011 г.

⁽¹⁾ ОВ С 72, 5.3.2011 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 3 май 2012 г. (преюдициално запитване от Kammarrätten i Stockholm — Migrationsöverdomstolen — Швеция) — Migrationsverket/Nurije Kastrati, Valdrina Kastrati, Valdrin Kastrati

(Дело C-620/10) ⁽¹⁾

(Дъблинска система — Регламент (ЕО) № 343/2003 — Процедура за определяне на държава членка, компетентна за разглеждането на молба за убежище — Граждани на трета страна, които притежават валидна виза, издадена от „компетентната държава членка“ по смисъла на същия регламент — Молба за убежище, подадена в държава членка, различна от държавата, компетентна по силата на посочения регламент — Молба за разрешение за пребиваване в държава членка, различна от компетентната държава, последвана от оттегляне на молбата за убежище — Оттегляне, направено, преди компетентната държава членка да поеме отговорност — Оттегляне, което слага край на установените с Регламент № 343/2003 процедури)

(2012/C 174/14)

Език на производството: шведски

Запитваща юрисдикция

Kammarrätten i Stockholm — Migrationsöverdomstolen

Страни в главното производство

Жалбоподател: Migrationsverket

Ответник по жалбата: Nurije Kastrati, Valdrina Kastrati, Valdrin Kastrati

Предмет

Преюдициално запитване — Kammarrätten i Stockholm — Migrationsöverdomstolen — Тълкуване на член 4, параграф 5, алинея 2, както и на член 5, параграф 2 и член 16, параграфи 3 и 4 от Регламент (ЕО) № 343/2003 на Съвета от 18 февруари 2003 година за установяване на критерии и механизми за определяне на държава членка, компетентна за разглеждането на молба за убежище, която е подадена в една от държавите членки от гражданин на трета страна (ОВ L 50, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 6, стр. 56) — Условия за прилагане на Регламента в случай на оттегляне на молба за убежище — Оттегляне на молби за убежище, подадени от граждани на трета страна в държава членка А в рамките на процедурата за определяне на държавата, компетентна за разглеждането на молбата съгласно посочения регламент в резултат от приемането от страна на друга държава членка Б да поеме отговорност за търсещите убежище — Решение на компетентния орган в държавата членка А да отхвърли молбите за убежище и да приложи процедурата за прехвърляне на търсещите убежище в държавата членка Б независимо от обстоятелството, че молбите за убежище, подадени в държавата членка А са били оттеглени

Диспозитив

Регламент (ЕО) № 343/2003 на Съвета от 18 февруари 2003 година за установяване на критерии и механизми за определяне на държава членка, компетентна за разглеждането на молба за убежище, която е подадена в една от държавите членки от гражданин на трета страна, трябва да се тълкува в смисъл,

че в резултат на оттеглянето на молба за убежище по смисъла на член 2, буква в) от този регламент, направено, преди компетентната да разгледа тази молба държава членка да приеме да поеме отговорността за молителя, този регламент вече не следва да се прилага. В такъв случай държавата членка, на чиято територия е подадена молбата, трябва да вземе необходимите с оглед на това оттегляне решения, и по-конкретно решение за прекратяване на разглеждането на молбата, като отбележи свързаната с това информация в досието на кандидата.

⁽¹⁾ ОВ C 72, 5.3.2011 г.

Решение на Съда (втори състав) от 26 април 2012 г. (преюдициални запитвания от Административен съд Варна, България) — „Болкан енд Сий пропъртис“ АДЦИЦ (C-621/10), „Провадинвест“ ООД (C-129/11)/ Директор на Дирекция „Обжалване и управление на изпълнението“ — гр. Варна, при Централно управление на Националната агенция за приходите

(Съединени дела C-621/10 и C-129/11) ⁽¹⁾

(ДДС — Директива 2006/112/ЕО — Член 73 и член 80, параграф 1 — Продажба на недвижими имоти между свързани дружества — Стойност на сделката — Национална правна уредба, която предвижда за сделки между свързани лица данъчната основа за целите на ДДС да е пазарната стойност на доставката)

(2012/C 174/15)

Език на производството: български

Запитваща юрисдикция

Административен съд Варна

Страни в главното производство

Жалбоподатели: „Болкан енд Сий пропъртис“ АДЦИЦ (C-621/10), „Провадинвест“ ООД (C-129/11)

Ответник: Директор на Дирекция „Обжалване и управление на изпълнението“ — гр. Варна, при Централно управление на Националната агенция за приходите

Предмет

Преюдициални запитвания — Административен съд Варна, България — тълкуване на член 80, параграф 1, буква в) от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7 и поправка в ОВ L 74, 2011 г., стр. 3) — Свързани дружества, сключили договор за продажба на недвижими имоти — Национална правна уредба,

която предвижда за сделки между свързани лица данъчната основа за целите на ДДС да е пазарната стойност на доставката — Методи за определяне на пазарната стойност — Отказ за признаване на правото на приспадане на ДДС при незаконосъобразно изчисляване на данъка

Диспозитив

1. Член 80, параграф 1 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност трябва да се тълкува в смисъл, че установените в него условия за прилагане са изчерпателно посочени и поради това националното законодателство не може да предвижда на основание на тази разпоредба данъчната основа да бъде пазарната стойност на операцията извън изброените в посочената разпоредба случаи, в частност когато данъчнозадълженото лице има пълно право на приспадане на данъка върху добавената стойност, което националната юрисдикция следва да провери.
2. При обстоятелства като тези в главните производства член 80, параграф 1 от Директива 2006/112 предоставя на заинтересованите дружества правото да се позоват на него пряко, за да се противопоставят на прилагането на национални разпоредби, несъвместими с тази разпоредба. При невъзможност за тълкуване на вътрешното законодателство в съответствие с посочения член 80, параграф 1, запитващата юрисдикция следва да остави без приложение всяка противоречаща му разпоредба от това законодателство.

⁽¹⁾ ОВ С 72, 5.3.2011 г.
ОВ С 145, 14.5.2011 г.

Решение на Съда (трети състав) от 3 май 2012 г. — Кралство Испания/Европейска комисия

(Дело С-24/11 Р) ⁽¹⁾

(Обжалване — ФЕОГА — Секция „Гарантиране“ — Разходи, изключени от финансиране от страна на Общността — Разходи, направени от Кралство Испания — Положи за производството на маслиново масло)

(2012/С 174/16)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Кралство Испания (представител: М. Muñoz Pérez)

Друга страна в производството: Европейска комисия (представител: F. Jimeno Fernández)

Предмет

Жалба срещу Решение на Общия съд от 12 ноември 2010 г. по дело Испания/Комисия (Т-113/08), с което Общият съд отхвърля жалбата за частична отмяна на Решение 2008/68/ЕО на Комисията от 20 декември 2007 година за изключване от

финансиране от страна на Общността на някои разходи, направени от държавите членки в рамките на Европейския фонд за ориентиране и гарантиране на земеделието (ФЕОГА), секция „Гарантиране“ (ОВ L 18, стр. 12), доколкото то се отнася до определени разходи, направени от Кралство Испания в секторите на маслиновото масло и полските култури.

Диспозитив

1. Отменя Решение на Общия съд на Европейския съюз от 12 ноември 2010 г. по дело Испания/Комисия (Т-113/08) в частта му, в която, определяйки писмо АGR 16844 на Комисията от 11 юли 2002 г. като съобщение по списъла на член 8, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1663/95 на Комисията от 7 юли 1995 година относно реда и начина на прилагане на Регламент № 729/70 по отношение на клиринга на счетоводните сметки на ФЕОГА, секция „Гарантиране“, изменен с Регламент (ЕО) 2245/1999 на Комисията от 22 октомври 1999 година, Общият съд е приел датата на нотифицирането на посоченото писмо като отправна точка за броенето на срока от 24 месеца, предвиден в член 5, параграф 2, буква в), пета алинея от Регламент (ЕИО) № 729/70 на Съвета от 21 април 1970 година за финансиране на общата селскостопанска политика, изменен с Регламент (ЕО) № 1287/95 на Съвета от 22 май 1995 година, и в член 7, параграф 4, пета алинея от Регламент (ЕО) № 1258/1999 на Съвета от 17 май 1999 година относно финансирането на общата селскостопанска политика, за целите на финансовата корекция, извършена с Решение 2008/68/ЕО на Комисията от 20 декември 2007 година за изключване от финансиране от страна на Общността на някои разходи, направени от държавите членки в рамките на Европейския фонд за ориентиране и гарантиране на земеделието (ФЕОГА), секция „Гарантиране“, в сектора на маслиновото масло поради обстоятелството, че испанските власти не са се съобразили в достатъчна степен с предложенията на Агенцията за маслиново масло, отправени в резултат на извършените в пресоващите предприятия проверки.
2. Отменя Решение 2008/68 в частта му, с която от финансиране от страна на Общността се изключват разходите, направени от Кралство Испания в сектора на маслиновото масло извън срока от 24 месеца, предшествващ датата на нотифицирането на писмото на Комисията от 24 ноември 2004 г., с което се свиква двустранната среща от 21 декември 2004 г., доколкото тези разходи са били обект на корекцията, извършена поради обстоятелството, че испанските власти не са се съобразили в достатъчна степен с предложенията на Агенцията за маслиново масло, отправени в резултат на извършените в пресоващите предприятия проверки.
3. Кралство Испания и Европейската комисия понасят направените от тях съдебни разноски както в първоинстанционното производство, така и в настоящото производство по обжалване.

⁽¹⁾ ОВ С 95, 26.03.2011 г.

Решение на Съда (осми състав) от 26 април 2012 г. (преюдициално запитване от Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) — Обединеното кралство) — The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs/ Able UK Ltd

(Дело C-225/11) ⁽¹⁾

(ДДС — Директива 2006/112/ЕО — Случаи на освобождаване — Член 151, параграф 1, буква в) — Операция по разглобяването за скрап на стари кораби на американските военноморски сили, извършена на територията на държава членка)

(2012/С 174/17)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber)

Страни в главното производство

Ищец: The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Ответник: Able UK Ltd

Предмет

Преюдициално запитване — Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) (Обединеното кралство) — Тълкуване на член 151, параграф 1, буква в) от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7 и поправка в ОВ L 74, 2011 г., стр. 3) — Освобождаване на някои сделки, разглеждани като износ — Операция по разглобяването за скрап на стари кораби на американските военноморски сили, извършена на територията на държава членка

Диспозитив

Член 151, параграф 1, буква в) от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност трябва да се тълкува в смисъл, че доставка на услуги като разглежданата в главното производство, извършена в държава членка, страна по Северноатлантическия договор, и състояща се в разглобяването за скрап на стари кораби на военноморските сили на друга държава, страна по този договор, се освобождава от данък върху добавената стойност по силата на тази разпоредба единствено когато:

- тази доставка е извършена на част от въоръжените сили на тази друга държава, които вземат участие в общите отбранителни дейности, или на придружаващия ги граждански персонал и
- същата доставка е извършена на част от посочените въоръжени сили, които гостуват или са базирани на територията на съответната държава членка, или на придружаващия ги граждански персонал.

⁽¹⁾ ОВ С 211, 16.7.2011 г.

Решение на Съда (трети състав) от 3 май 2012 г. — Legris Industries SA/Европейска комисия

(Дело C-289/11 P) ⁽¹⁾

(Обжалване — Конкуренция — Картели — Сектор на фитингите от мед и медни сплави — Решение на Комисията, установяващо нарушение на член 81 ЕО — Глоби — Дружество лайка и дъщерно дружество — Възможност за вменяване на нарушение)

(2012/С 174/18)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Legris Industries SA (представители: A. Wachsmann и S. Thibault-Liger, avocats)

Друга страна в производството: Европейска комисия (представител: C. Giolito)

Предмет

Жалба срещу решението на Общия съд (осми състав) от 24 март 2011 г. по дело Legris Industries/Комисия (Т-376/06), с което Общият съд е отхвърлил жалбата за частична отмяна на Решение С(2006) 4180 окончателен на Комисията от 20 септември 2006 година относно производство по член 81 [ЕО] и член 53 от Споразумението за ЕИП (дело COMP/F-1/38.121 — Фитинги) — Сектор на фитингите от мед и медни сплави — Нарушение на правото на независим и безпристрастен съд — Възможност за вменяване на нарушение — Нарушение на принципите на равно третиране, на лична отговорност и на индивидуализиране на наказанията — Изопачаване на доказателства

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Осъжда Legris Industries SA да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 252, 27.8.2011 г.

Решение на Съда (трети състав) от 3 май 2012 г. — Comap SA/Европейска комисия

(Дело C-290/11 P) ⁽¹⁾

(Обжалване — Конкуренция — Картели — Сектор на фитингите от мед и медни сплави — Решение на Комисията, с което се констатира нарушение на член 81 ЕО — Глоби — Продължителност на нарушението — Понятие за продължителност)

(2012/С 174/19)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Comap SA (представители: A. Wachsmann и S. de Guigné, avocats)

Друга страна в производството: Европейска комисия (представител: С. Giolito)

Предмет

Жалба срещу Решение на Общия съд (осми състав) от 24 март 2011 г. по дело Сотар/Комисия (Т-377/06), с което Общият съд отхвърля жалбата за частична отмяна на Решение С(2006) 4180 окончателен на Комисията от 20 септември 2006 година относно производство по член 81 [ЕО] и член 53 от Споразумението за ЕИП (дело COMP/F-1/38.121 — Фитинги) — Сектор на фитингите от мед и медни сплави — Нарушение на правото на независим и безпристрастен съд — Нарушение на принципа на стриктно тълкуване на наказателния закон — Понятие за публично разграничаване — Изопачаване на доказателствата — Липса на мотиви

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Осъжда Сотар SA да заплати съдебните разноски

(¹) ОВ С 252, 27.08.2011 г.

Решение на Съда (втори състав) от 10 април 2012 г. (преюдициално запитване от Bundesgerichtshof — Германия) — Наказателно производство срещу Minh Khoa Vo

(Дело C-83/12 PPU) (¹)

(Пространство на свобода, сигурност и правосъдие — Регламент (ЕО) № 810/2009 — Визов кодекс на Общността — Членове 21 и 34 — Национална правна уредба — Незаконно превеждане през границата на територията на държава членка на граждани на трети страни — Визи, получени чрез измама — Наказателноправна санкция за лицата, извършващи незаконно превеждане през границата)

(2012/С 174/20)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesgerichtshof

Страна в главното производство

Minh Khoa Vo

Предмет

Преюдициално запитване — Bundesgerichtshof — Тълкуване на членове 21 и 34 от Регламент (ЕО) № 810/2009 на Европейския Парламент и на Съвета от 13 юли 2009 година за създаване на Визов кодекс на Общността (ОВ L 243, стр. 1) — Национална правна уредба, която предвижда наказателноправна санкция за лицето, което превежда незаконно чужденци през границата — Приложимост на наказанията в случаите, при които чужденците разполагат с виза, получена чрез измама от компетентните органи на друга държава членка, но тази виза все още не е анулирана в приложение на регламента

Диспозитив

Членове 21 и 34 от Регламент (ЕО) № 810/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 година за създаване на Визов кодекс на Общността (Визов кодекс) трябва да се тълкуват в смисъл, че допускат национални правни разпоредби да предвиждат наказателноправна отговорност за подпомагането на незаконната имиграция в случаите, в които преведените лица, граждани на трети страни, разполагат с виза, която са получили чрез измама на компетентните органи на държавата членка, издала визата, относно действителната цел на пътуването, без тази виза да е била предварително анулирана.

(¹) ОВ С 126, 28.4.2012 г.

Преюдициално запитване, отправено от Bundesgerichtshof (Германия) на 6 март 2012 г. — Josef Probst/mr.nexnet GmbH

(Дело C-119/12)

(2012/С 174/21)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesgerichtshof

Страни в главното производство

Жалбоподател: Josef Probst

Ответник: mr.nexnet GmbH

Преюдициален въпрос

Член 6, параграфи 2 и 5 от Директива 2002/58/ЕО (¹) позволява ли доставчик на услуги да предостави данни за трафик на цесионер на вземане за извършени далекосъобщителни услуги, когато цесията, целяща събиране на сторнирани вземания, освен от общите задължения за зачитане на тайната на далекосъобщенията и за защита на данните в съответствие с действащите правни норми, се урежда и от следните договорни разпоредби:

доставчикът на услуги и цесионерът се задължават да обработват и използват защитените данни само в рамките на съвместната им работа единствено за преследваната с договора цел и по посочения в договора начин;

когато запознаването със защитените данни вече не е необходимо за постигане на споменатата цел, всички съществуващи в тази връзка защитени данни следва да бъдат безвъзвратно унищожени или върнати;

всяка от договарящите се страни може да провери дали другата страна спазва установените в договора правила за сигурност и защита на данните;

достъп до предоставените поверителни документи и информация следва да имат единствено служителите, които се нуждаят от тях за изпълнението на договора;

договарящите се страни трябва да наложат на служителите си задължение за поверителност като предвиденото в договора;

по искане на някоя от страните или най-късно към момента на прекратяване на съвместната им работа цялата съществуваща в тази връзка поверителна информация следва да бъде безвъзвратно унищожена или върната на другата страна?

(¹) Директива 2002/58/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 юли 2002 година относно обработката на лични данни и защита на правото на неприкосновеност на личния живот в сектора на електронните комуникации (Директива за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации, ОВ L 201, стр. 37; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 36, стр. 63).

Преюдициално запитване, отправено от Juzgado de lo Mercantil nº 1 de Granada (Испания) на 8 март 2012 г. — Promociones y Construcciones BJ 200 S.L. и други

(Дело C-125/12)

(2012/C 174/22)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Juzgado de lo Mercantil nº 1 de Granada

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Promociones y Construcciones BJ 200 S.L., Ignacio Alba Muñoz, Administrador concursal de Promociones y Construcciones BJ 200 S.L., и Agencia Estatal de la Administración Tributaria

Преюдициални въпроси

1. Член 199, параграф 1, буква ж) от Директива 2006/112/ЕО (¹) на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност, според който „1. Държавите членки могат да предвидят, че лицето — платец на ДДС, е данъчнозадълженото лице, за което е направена някоя от следните доставки: [...] ж) доставката на недвижими вещи, продадени от длъжник, срещу когото е произнесено съдебно решение за изпълнение при процедура за публична продажба“ — когато съдебното производство е производство по несъстоятелност, открито с обявяването на неплатежоспособността на посочения длъжник — следва ли да се тълкува в смисъл, че тази разпоредба се отнася само до прехвърлянията, които попадат стриктно в рамките на ликвидационното естество на това производство или в ликвидационната фаза, в която се намира производството, така че отчуждаването на такъв имот трябва да се осъществи вследствие на цялостното осребряване на имуществото на длъжника, или, след като производството по несъстоятелност може, сред други възможности, да доведе до ликвидацията на неплатежоспособното дружество, тази разпоредба следва да се тълкува в смисъл, че тя се отнася до всяко прехвърляне на недвижими имоти, извършено от обявения за неплатежоспособен длъжник през цялото производство по несъстоятелност?

2. Член 199, параграф 1, буква ж) от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност следва ли да се тълкува в смисъл, че „процедура[та] за публична продажба“, на която той се позовава, включва колективно съдебно производство по несъстоятелност, в което — извън фазата на задължително осребряване на имуществото на длъжника и единствено поради причини, свързани с изгодността, е осъществена доброволна продажба на един или повече от неговите имоти, или, напротив, в смисъл, че той се отнася само до процедурите за принудително изпълнение, предназначени за осребряване на имуществото на длъжник, срещу когото е произнесено съдебно решение за изпълнение?

3. В последния случай, ако член 199, параграф 1, буква ж) от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност се отнася стриктно до производства за принудително изпълнение, предназначени за осребряване на имуществото на длъжник, срещу когото е произнесено съдебно решение за изпълнение, може ли същата тази разпоредба да се тълкува в смисъл, че тя изключва промяната на данъчнозадълженото по ДДС лице във всички случаи на прехвърляне на недвижим имот от страна на длъжник, който е обявен за неплатежоспособен, по причини, свързани с благоприятност, в интерес на масата на несъстоятелността и извън производството по общо осребряване на неговото имущество, така че прилагането на национален закон, който е разширил материалното приложно поле на член 199, параграф 1, буква ж) от Директива 2006/112 спрямо случаи, които тази разпоредба не предвижда, следва да се отхвърли?

(¹) ОВ L 347, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7 и поправка в ОВ L 74, 2011 г., стр. 3.

Преюдициално запитване, отправено от Finanzgericht des Landes Sachsen-Anhalt (Германия) на 8 март 2012 г. — Magdeburger Mühlenwerke GmbH/Finanzamt Magdeburg

(Дело C-129/12)

(2012/C 174/23)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Finanzgericht des Landes Sachsen-Anhalt

Страни в главното производство

Жалбоподател: Magdeburger Mühlenwerke GmbH

Ответник: Finanzamt Magdeburg

Преюдициален въпрос

Предоставя ли Решение C(1998) 1712 на Комисията от 20 май 1998 г. (¹) дискреция на германския законодател във връзка с формулирането на член 2, второ изречение, точка 4 от Investitionszulagengesetz („InvZulG 1996“) [Закон за инвестиционните субсидии от 1996 г.] в редакцията на Steuerentlastungsgesetz 1999 [Закон за данъчните облекчения от 1999 г.] от 19 декември 1998 г., съгласно който определена схема би

попаднала в приложното поле на тази дискреция, ако насърчава съответните инвестиции, във връзка с които обвързващото инвестиционно решение е било взето преди изтичането на срока за прилагане на решението на Комисията или преди публикуването на предвижданите мерки в *Bundessteuerblatt* (BStBl) [Федерален данъчен вестник], но доставянето на обекта на инвестицията, а също определянето и изплащането на субсидията стават след това?

(¹) Решение 1999/183/ЕО на Комисията относно държавна помощ за преработката и продажбата на германски селскостопански продукти, която може да се предостави въз основа на съществуващи схеми за регионална помощ (ОВ L 60, стр. 61).

Преюдициално запитване, отправено от Tribunal Supremo (Испания) на 19 март 2012 г. — Caixa d'Estalvis i Pensions de Barcelona/Generalidad de Cataluña

(Дело C-139/12)

(2012/C 174/24)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Tribunal Supremo

Страни в главното производство

Жалбоподател: Caixa d'Estalvis i Pensions de Barcelona

Ответник: Generalidad de Cataluña

Преюдициални въпроси

1. Член 13, част Б, буква г), точка 5 от Директива 77/388/ЕИО (¹) на Съвета от 17 май 1977 година (понастоящем Директива 2006/1[1]2/ЕО от 28 ноември 2006 година) задължава ли да се обложат с данък върху добавената стойност, без възможност за освобождаване, сделките на данъчнозадълженото лице по продажба на акции, при които се придобива собственост върху недвижимо имущество, предвид изключението по отношение на ценните книжа, които дават на притежателя им юридически или фактически право на собственост или владение върху недвижим имот или част от него?
2. Допуска ли Директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година съществуването на правни норми като член 108 от испанския Закон 24/1988 относно пазара на ценни книжа, съгласно който придобиването на мажоритарен дял от капитала на дружество, чиито активи се състоят основно от недвижимо имущество, се облага с различен от ДДС непряк данък, а именно данък върху прехвърлянето на имущество, без да се преценява дали участниците в сделката са търговци и съгласно който следователно не е изключено сделката да се обложи с ДДС в случай че недвижимите имоти са прехвърлени пряко, вместо да се прехвърлят акции или дялове?

3. Съвместима ли е с гарантираната в член [43] ДЕО (понастоящем член 49 ДФЕС) свобода на установяване и с уреденото в член 56 ДЕО (понастоящем член 63 ДФЕС) свободно движение на капитали национална правна норма като член 108 от испанския Закон относно пазара на ценни книжа от 28 юли 1988 г. в редакцията му съгласно добавения член 12а от Закон 18/1991, който предвижда, че придобиването на мажоритарен дял от капитала на дружества, чиито активи се състоят основно от недвижимо имущество в Испания, подлежи на облагане, и то без да допуска възможност за доказване, че дружеството, върху което се придобива контрол, осъществява икономическа дейност?

(¹) Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа (ОВ L 145, стр. 1)

Иск, подаден на 29 март 2012 г. — Европейска комисия/Кралство Испания

(Дело C-151/12)

(2012/C 174/25)

Език на производството: испански

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: G. Valero Jordana и B. Simon)

Ответник: Кралство Испания

Искания на ищеца

— Да се обяви, че що се отнася до неговите речни басейни в рамките на отделните области Кралство Испания не е изпълнило задълженията си по член 4, параграф 8, член 7, параграф 2, член 10, параграфи 1 и 2 и по точки 1.3 и 1.4 от приложение V към Директива 2000/60/ЕО (¹) на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2000 година за установяване на рамка за действията на Общността в областта на политиката за водите;

— да се осъди Кралство Испания да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Комисията счита, че транспонирането от страна на Кралство Испания на споменатите в искането разпоредби на Директива 2000/60/ЕО не е било извършено правилно, доколкото испанската правна уредба се прилага само за междуобластните речни басейни в Испания. Като последица от това що се отнася до басейните в рамките на отделните автономни области (тези, чиито води текат в една автономна област), транспонирането на тези разпоредби в испанския правен ред не е било направено.

(¹) ОВ L 327, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 6, стр. 193.

Иск, предявен на 29 март 2012 година — Европейска комисия/Република България

(Дело C-152/12)

(2012/C 174/26)

Език на производството: български

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: Р. Василева и Н. Støvlbæk)

Ответник: Република България

Искания

Европейската комисия счита, че Съдът следва да:

- установи, че **Република България** не е изпълнила задълженията си съгласно член 7, параграф 3 и член 8, параграф 1 от Директива 2001/14/ЕО ⁽¹⁾;
- осъди **Република България** да плати съдебните разходи.

Правни основания и главни доводи

В своята искова молба от 16 март 2012 г. Европейската Комисия (от тук нататък наричана „Комисията“) иска от Съда на Европейския съюз да установи, че Република България не е изпълнила задълженията си съгласно член 7, параграф 3 и член 8, параграф 1 от Директива 2001/14/ЕО, тъй като системата за таксуване на управителя на инфраструктурата в България не се основава върху разходите, произтекли директно вследствие на извършването на влакова услуга, съобразно член 7, параграф 3 от Директива 2001/14/ЕО. От друга страна България не заявява, че е базирала таксите върху система, която цели да покрие напълно разходите, съгласно член 8, параграф 1 от същата директива. По тази причина във всеки случай България би трябвало да изпълни условията, посочени в същия член.

Комисията се основава на следните основни аргументи:

1. Понятието разходи, произтекли директно вследствие на извършването на влаковата услуга трябва да се разбира като маргинални разходи, произтекли директно вследствие на действителното използване на железопътната инфраструктура — т.е. „преки разходи“ произтекли от специфична влакова услуга. Следователно, тези разходи са променлива величина и зависят от факта използвана ли е или не железопътната инфраструктура. Следвайки същата логика, разходи натрупани независимо от действителното използване на железопътната инфраструктура не могат да се считат за преки разходи, дори ако те са свързани с дейности или стоки, които са основни, за да може да се извършва движението на влаковете по определени линии. Тези разходи са постоянни, в смисъл, че те биха се натрупали дори, ако не е използвана железопътна инфраструктура.
2. Това тълкуване намира подкрепа в текста на член 7, параграф 3, който се отнася до разходи, „...произтекли директно вследствие на извършването на влаковата услуга“. Постоянни разходи, които са свързани с железопътната

мрежа като цяло, не са „произтекли директно“ от извършването на специфична влаковата услуга. Терминът „произтекли директно“ се отнася следователно до допълнителни разходи, породени от извършването на специфична влаковата услуга. Представеното по-горе тълкуване се подкрепя също от контекстуалния прочит на член 7, параграф 3. Член 7 установява принципите на таксуване, докато член 8 установява изключенията, които могат да се приложат към тези принципи. Член 8, параграф 1 говори за „(...) постигане на пълно възстановяване на причинените от управителя на инфраструктурата разходи (...)“, което означава, че разходите, до които се отнася член 7, параграф 3 не могат да бъдат крайните разходи на управителя на инфраструктурата, а са преките разходи, произтичащи от извършването на специфична влаковата услуга, т.е. по-ниски разходи в сравнение с крайните разходи. Това тълкуване е подкрепено от съображение 7 на Директива 2001/14/ЕО, което окуражава оптималното използване на железопътната инфраструктура от колкото може повече превозвачи, което предполага ниско ниво на таксуване.

3. Комисията счита, че управителят на инфраструктурата трябва да предостави инфраструктурата на разположение на железопътните превозвачи на свои собствени разходи и че железопътните превозвачи трябва да заплащат такси, които отговарят на преките разходи. Това се обяснява с необходимостта да се направи железопътната инфраструктура привлекателна за използването ѝ от голям брой железопътни превозвачи и да се увеличи оптималното ѝ използване от всеки един от тях. Възможността за прилагане на член 8, параграф 1 от Директива 2001/14/ЕО е налице само, ако са изпълнени условията, споменати в този член: за всички пазарни сегменти, на които управителят на инфраструктурата възнамерява да начисли надбавки, той трябва първо да провери дали те са в състояние да понесат такива надбавки. Това тълкуване следва от текста на първия под-параграф на параграф 1 на член 8, а именно „(...) доколкото пазарът е в състояние да го понесе (...)“, както и от текста, на втория под-параграф на параграф 1 на член 8, който гласи: „Размерът на таксите, обаче, не следва да изключва използването на инфраструктурата от пазарни сегменти, които могат да покриват поне разходите, настъпили директно вследствие извършване на железопътната услуга (...)“.
4. Пълният анализ на разходите и приходите на българския управител на инфраструктурата за годините 2005—2008 г. показва, че 60 до 70 % от преките експлоатационни разходи, изчислявани в България, са въз основа на постоянни елементи, по-специално заплати и социално осигуряване. В съгласие с казаното по-горе, Комисията стигна до извода, че тези разходи не могат да бъдат считани за преки разходи по член 7, параграф 3, тъй като не се менят при ползването на влаковите услуги. Следователно, приходите от таксите за инфраструктура са много по-високи от общите преки експлоатационни разходи. В резултат на това Комисията заключи, че таксите в България не се сформират само въз основа на разходите, произтекли директно вследствие на извършването на железопътната услуга.

5. На основа на предоставената информация, Комисията установи, че методиката, прилагана в България относно таксуването за ползване на железопътната инфраструктура, няма явна връзка с анализа на преките разходи по смисъла на член 7, параграф 3 от Директива 2001/14/ЕО.

(¹) Директива 2001/14/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2001 година за разпределяне капацитета на железопътната инфраструктура и събиране на такси за ползване на железопътна инфраструктура и за сертифициране за безопасност ОВ L 75, стр. 29; Специално българско издание: глава 7, том 8, стр. 66

Преюдициално запитване, отправено от Tribunal de première instance de Bruxelles (Белгия) на 29 март 2012 г. — Isera & Scaldis Sugar SA, Philippe Bedoret and Co SPRL, Jean Rigot, Mathieu Vrancken/Bureau d'intervention et de restitution belge (BIRB)

(Дело C-154/12)

(2012/C 174/27)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Tribunal de première instance de Bruxelles

Страни в главното производство

Ищци: Isera & Scaldis Sugar SA, Philippe Bedoret and Co SPRL, Jean Rigot, Mathieu Vrancken

Ответник: Bureau d'intervention et de restitution belge (BIRB)

Преюдициален въпрос

Следва ли член 16 от Регламент (ЕО) № 318/2006 на Съвета от 20 февруари 2006 година относно общата организация на пазарите в сектора на захарта (¹), понастоящем член 51 от Регламент (ЕО) № 1234/2007 на Съвета от 22 октомври 2007 година за установяване на обща организация на селскостопанските пазари и относно специфични разпоредби за някои земеделски продукти (²), налагаш в сектора на производство на захар и на захарно цвекло такса от 12 EUR на тон отпусната квота за захар, да се счита за невалиден:

— доколкото правното основание, използвано от законодателя за въвеждане на тази разпоредба, е предишният член 37, параграф 2, трета алинея ЕО, понастоящем член 43, параграф 2 ДФЕС;

— доколкото законодателят, като обосновава таксата като мярка, предназначена за финансиране на разходите за ООП на захар, а в действителност финансира директни помощи и/или цели да запази бюджетната неутралност на реформата от 2006 г. в областта на производството на захар, не разкрива ясно и недвусмислено съображенията за въвеждане на таксата съгласно изискванията на член 296 ДФЕС (предишен член 253 ЕО);

— доколкото производството на захар и червено цвекло е единственият сектор, на който е наложена такава такса за плащане в общия бюджет на Европейския съюз, таксата трябва да се счита за дискриминационна, както между производителите на захарно цвекло, които са продължили производството му, и тези, които са го преустановили, така и между, от една страна, производството на захар и червено цвекло, и от друга страна, целия останал селскостопански или неселскостопански сектор;

— доколкото таксата трябва да се счита за нарушаваща принципа на пропорционалност, тъй като нито е подходяща, нито е необходима за финансирането на разходите в ООП на захар, нито е пропорционална спрямо действителните и предвиджаните разходи в ООП на захар?

(¹) ОВ L 58, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 70, стр. 77.

(²) ОВ L 299, стр. 1.

Иск, предявен на 30 март 2012 г. — Европейска комисия/ Ирландия

(Дело C-158/12)

(2012/C 174/28)

Език на производството: английски

Страни

Ищци: Европейска комисия (представители: С. Петрова и К. Mifsud-Bonnici)

Ответник: Ирландия

Искания на ищца

— Да се обяви, че като до 30 октомври 2007 г. не е издала разрешителни в съответствие с членове 6 и 8 от Директива 2008/1/ЕО (¹) или — в случаите, когато това е необходимо — като не е преразглеждала и актуализирала условията за разрешителните на 13 съществуващи в Ирландия инсталации за отглеждане на свине и птици и съответно като не е гарантирала, че експлоатацията на посочените инсталации е в съответствие с изискванията на членове 3, 7, 9, 10 и 13, член 14, букви а) и б) и член 15, параграф 2 от посочената директива, Ирландия не е изпълнила задълженията си по член 5, параграф 1 от тази директива,

— да се осъди Ирландия да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Съгласно член 5, параграф 1 от Директива 2008/1 държавите членки гарантират, че компетентните им органи в срок до 30 октомври 2007 г. издават разрешителни в съответствие с членове 6 и 8 или — в случаите, когато това е необходимо — преразглеждат и актуализират условията за съществуващите разрешителни.

Според информацията, с която разполага Комисията съществуват в Ирландия инсталации, в които могат да се отглеждат свине и птици, продължават да се експлоатират без разрешителни, издадени съгласно Директива 2008/1, от което следва, че Ирландия не е изпълнила задълженията си по член 5, параграф 1 от посочената директива.

(¹) Директива 2008/1/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 15 януари 2008 година за комплексно предотвратяване и контрол на замърсяването (ОВ L 24, стр. 8).

Преюдициално запитване, отправено от Cour de cassation (Франция) на 11 април 2012 г. — Peter Pinckney/KDG médiattech AG

(Дело C-170/12)

(2012/C 174/29)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Cour de cassation

Страни в главното производство

Жалбоподател: Peter Pinckney

Ответник: KDG médiattech AG

Преюдициални въпроси

1. Трябва ли член 5, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 44/2001 на Съвета от 22 декември 2000 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела (¹) да се тълкува в смисъл, че в случай на твърдяно нарушение на имуществените авторски права чрез поместване на информация в уебсайт

— лицето, което счита, че е увредено, може да подаде иск за отговорност пред юрисдикциите на всяка държава членка, на чиято територия е достъпна или е била достъпна поместената в уебсайта информация, за да получи обезщетение само за вредата, причинена на територията на държавата членка на сезираната юрисдикция,

или

— освен това е необходимо тази информация да е или да е била предназначена за потребителите, които се намират на територията на тази държава членка, или трябва да е налице и друг свързващ фактор?

2. Трябва ли на поставения в точка 1) въпрос да се отговори по същия начин, когато твърдяното нарушение на имуществените авторски права е резултат не от поместването в уебсайт на информация, която не е на материален носител, а както е в случая, от предлагането на електронния пазар на материален носител, възпроизвеждащ тази информация?

(¹) ОВ L 12, 2001 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 3, стр. 74.

Жалба, подадена на 11 април 2012 г. от Carrols Corp. срещу решението на Общия съд (осми състав), постановено на 1 февруари 2012 г. по дело T-291/09 — Carrols Corp./Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) и г-н Giulio Gambettola

(Дело C-171/12 P)

(2012/C 174/30)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Carrols Corp. (представител: I. Temiño Cenicer, abogado)

Други страни в производството: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) и г-н Giulio Gambettola

Искания на жалбоподателя

— да се отмени изцяло решението на Общия съд от 1 февруари 2012 г. по дело T-291/09;

— да се уважат изцяло исканията, направени в първоинстанционното производство.

Правни основания и основни доводи

Нарушение на правото на Съюза от страна на Общия съд, изразяващо се в нарушение на член 52, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009 (¹) и на съдебната практика за неговото тълкуване

В обжалваното решение Общият съд заключава, че „що се отнася до идентичността на разглежданите знаци, при липса на други относими данни тя не би могла да докаже недобросъвестността на встъпилата страна“.

Действително от Решението на Съда от 11 юни 2009 г. по дело Chocladefabriken Lindt & Sprüngli (C-529/07; Сборник, стр. I-4893) става ясно, че „за наличието на недобросъвестност на заявителя [...] трябва да се направи цялостна преценка, като се имат предвид всички относими фактори в конкретния случай“ (точка 37 от решението). Без съмнение Общият съд допуска грешка като анализира всеки факт отделно и изолирано, без да направи цялостна преценка, и необосновано увеличава доказателствената тежест на жалбоподателя, накърнявайки неговото право на ефективна съдебна защита.

(¹) Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 година относно марката на Общността (ОВ L 78, стр. 1).

Преюдициално запитване, отправено от Finanzgericht Düsseldorf (Германия) на 18 април 2012 г. — Yvon Welte/ Finanzamt Velbert

(Дело C-181/12)

(2012/C 174/31)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Finanzgericht Düsseldorf

Страни в главното производство

Жалбоподател: Yvon Welte

Отговорник: Finanzamt Velbert

Преюдициални въпроси

Трябва ли членове 56 и 58 от Договора за създаване на Европейската общност да се тълкуват в смисъл, че не допускат вътрешна правна уредба на държава членка относно данъка върху наследствата, съгласно която когато чуждестранно лице придобива по наследство от чуждестранен наследодател недвижим имот с местонахождение на територията на страната, данъчното облекчение е само 2 000 EUR, а същевременно когато към момента на откриване на наследството наследодателят или наследникът е имал местопребиване в тази държава членка, данъчното облекчение е 500 000 EUR?

ОБЩ СЪД

Решение на Общия съд от 3 май 2012 г. — Conceria Kara/
СХВП — Dima (KARRA)

(Дело T-270/10) ⁽¹⁾

(Марка на Общността — Производство по възражение — Заявка за словна марка на Общността „KARRA“ — По-ранни национални фигуративни марки и по-ранна фигуративна марка на Общността „Kara“ — Наименование на дружеството Conceria Kara Srl и търговско име Kara — Относителни основания за отказ — Член 75, първо изречение от Регламент (ЕО) № 207/2009 — Член 42, параграфи 2 и 3 от Регламент (ЕО) № 207/2009 — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 — Член 8, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 207/2009 — Член 8 от Парижката конвенция — Недобросъвестност)

(2012/С 174/32)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Conceria Kara Srl (Trezzano sul Naviglio, Италия) (представител: адв. P. Picciolini)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представител: G. Mappucci)

Друга страна в производството пред апелативния състав на СХВП, встъпила в производството пред Общия съд: Dima — Gıda Tekstil Deri Insaat Maden Turizm Orman Urünleri Sanayi Ve Ticaret Ltd Sti (Истанбул, Турция)

Предмет

Жалба за отмяна срещу Решението на втори апелативен състав на СХВП от 29 март 2010 г. (преписка R 1172/2009-2) относно производство по възражение между Conceria Kara Srl и Dima — Gıda Tekstil Deri Insaat Maden Turizm Orman Urünleri Sanayi Ve Ticaret Ltd Sti

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Осъжда Conceria Kara Srl да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 221, 14.8.2010 г.

Решение на Общия съд от 2 май 2012 г. — Universal
Display/СХВП (UniversalPHOLED)

(Дело T-435/11) ⁽¹⁾

(Марка на Общността — Международна регистрация, посочваща Европейската общност — Заявка за словна марка на Общността „UniversalPHOLED“ — Абсолютно основание за отказ — Описателен характер — Член 7, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕО) № 207/2009)

(2012/С 174/33)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Universal Display Corp. (Юинг, Ню Джърси, САЩ) (представители: A. Poulter и C. Lehr, solicitors)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представител: P. Geroulakos)

Предмет

Жалба срещу решението на втори апелативен състав на СХВП от 18 май 2011 г. (преписка № R 215/2011-2) относно заявка за регистрация на словния знак „UniversalPHOLED“ като марка на Общността

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Осъжда Universal Display Corp. да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 298, 8.10.2011 г.

Определение на Общия съд от 16 април 2012 г. — de
Brito Sequeira Carvalho/Комисия

(Съединени дела T-40/07 P-REV и T-62/07 P-REV) ⁽¹⁾

(Производство — Молба за преразглеждане — Ново обстоятелство — Липса — Недопустимост)

(2012/С 174/34)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: José António de Brito Sequeira Carvalho (Брюксел, Белгия) (представител: адв. M. Bourgy)

Друга страна в производството: Европейска комисия (представители: J. Currall и D. Martin)

Предмет

Молба за преразглеждане на Решение на Общия съд от 5 октомври 2009 г. по дело de Brito Sequeira Carvalho и Комисия/Комисия и de Brito Sequeira Carvalho (T-40/07 P и T-62/07 P, все още непубликувано в Сборника)

Диспозитив

1. *Отхвърля молбата за преразглеждане като недопустима.*
2. *Всяка страна понася направените от нея съдебни разноски.*

(¹) ОВ С 82, 14.4.2007 г.

**Определение на Общия съд от 24 април 2012 г. —
El Fatmi/Съвет**

(Съединени дела T-76/07, T-362/07 и T-409/08) (¹)

(Външна политика и политика на сигурност — Ограничителни мерки за борба срещу тероризма — Заличаване от списъка на засегнатите лица — Жалба за отмяна — Липса на основание за постановяване на съдебно решение по същество)

(2012/С 174/35)

Език на производството: нидерландски

Страни

Жалбоподател: Nouriddin El Fatmi (Vught, Нидерландия) (представители: G. Pulles и А. М. van Eik (дела T-76/07, T-362/07 и T-409/08), J. Pauw (дела T-76/07 и T-362/07) и М. Uiterwaal (T-76/07), адвокати)

Ответник: Съвет на Европейския съюз (представители: първоначално G.-J. Van Hegelsom и E. Finnegan (T-76/07 и T-362/07), а впоследствие В. Driessen и E. Finnegan (T-76/07, T-362/07 и T-409/08))

Страни, встъпили в подкрепа на ответника: Кралство Нидерландия (представители: първоначално С. Wissels, М. de Mol и Y. de Vries, както и М. de Grave (дело T-76/07), а впоследствие С. Wissels, М. Bulterman и J. Langer) и Европейска комисия (представители: S. Boelaert и СТР. van Nuffel, както и първоначално J. Aquilina (дело T-76/07))

Предмет

По същество, искане за отмяна на Решение 2006/1008/ЕО на Съвета от 21 декември 2006 година за прилагане на член 2, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 2580/2001 относно специалните ограничителни мерки за борба с тероризма, насочени срещу определени лица и образувания (ОВ L 379, стр. 123, Специално издание на български език, 2007 г., глава 18, том 6, стр. 66), заменено впоследствие с Решения на Съвета 2007/445/ЕО от 28 юни 2007 година (ОВ L 169, стр. 58), 2007/868/ЕО от 20 декември 2007 година (ОВ L 340, стр. 100), 2008/583/ЕО от 15 юли 2008 година (ОВ L 188, стр. 21), 2009/62/ЕО от 26 януари 2009 година (ОВ L 23, стр. 25), Регламент (ЕО) № 501/2009 на Съвета от 15 юни 2009 година (ОВ L 151, стр. 14), Регламенти за изпълнение на Съвета (ЕС) № 1285/2009 от 22 декември 2009 година (ОВ L 346, стр. 39), (ЕС) № 610/2010 от 12 юли 2010 година (ОВ L 178, стр. 1), (ЕС) № 83/2011 от 31 януари 2011 година (ОВ L 28, стр. 14) и (ЕС) № 687/2011 от 18 юли 2011 година (ОВ L 188, стр. 2), доколкото името на жалбоподателя присъства в списъка на лицата, групите и образуванията, за които се прилага Регламент (ЕО) № 2580/2001 на

Съвета от 27 декември 2001 година относно специалните ограничителни мерки за борба с тероризма, насочени срещу определени лица и образувания (ОВ L 344, стр. 1, Специално издание на български език, 2007 г., глава 18, том 1, стр. 169).

Диспозитив

1. *Липсва основание за постановяване на съдебно решение по същество.*
2. *Осъжда Съвета на Европейския съюз да заплати съдебните разноски.*
3. *Европейската комисия и Кралство Нидерландия понасят направените от тях съдебни разноски.*

(¹) ОВ С 117, 26.5.2007 г.

**Определение на Общия съд от 20 април 2012 г. —
Pachtitis/Комисия**

(Дело T-374/07) (¹)

(Публична служба — Назначаване — Конкурс на общо основание — Отхвърляне на молба за получаване на копие от въпросите и отговорите на тестовете за достъп — Липса на компетентност на Общия съд — Препращане на Съда на публичната служба)

(2012/С 174/36)

Език на производството: гръцки

Страни

Жалбоподател: Dimitrios Pachtitis (Атина, Гърция) (представители: първоначално адв. P. Giatagantzidis и адв. V. Niagkou, впоследствие адв. P. Giatagantzidis и адв. S. Stavropoulou, а след това адв. P. Giatagantzidis и адв. K. Kyriazi)

Ответник: Европейска комисия (представители: J. Curtall и I. Chatzigiannis)

Страни, встъпили в подкрепа на исканията на жалбоподателя: Република Гърция (представители: Е.-М. Mamouna и К. Boskovits); Кралство Швеция (представители: А. Falk и S. Johannesson) и Европейски надзорен орган по защита на данните (ЕНОЗД) (представител: Н. Nijmans)

Предмет

Жалба за отмяна, от една страна, на решението на Европейската служба за подбор на персонал (EPSO) от 27 юни 2007 г. за отхвърляне на молбата на жалбоподателя за получаване на достъп до въпросите, поставени му в рамките на участието му в конкурса на общо основание EPSO/AD/77/06, до дадените от него отговори на тези въпроси и до таблица с правилните им отговори, и от друга страна, за отмяна на мълчаливия отказ на потвърждението на молбата, подадено от жалбоподателя на 10 юли 2007 г. до EPSO

Диспозитив

1. *Препраща дело T-374/07 на Съда на публичната служба на Европейския съюз.*

2. Не се произнася по съдебните разноски.

(¹) ОВ С 283, 24.11.2007 г.

Определение на Общия съд от 24 април 2012 г. — Alstom/Комисия

(Дело T-517/09) (¹)

(Конкуренция — Пазар на електрическите трансформатори — Писмо на счетоводителя на Комисията — Отказ да се приеме учредяването на банкова гаранция като способ за временно покриване на глобата — Загуба на правния интерес — Липса на основание за постановяване на съдебно решение)

(2012/С 174/37)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Alstom (Levallois-Perret, Франция) (представители: адв. J. Derenne и адв. A. Müller-Rappard)

Ответник: Европейска комисия (представители: A. Vouquet, N. von Lingen и K. Mojzesowicz)

Предмет

Искане за отмяна, от една страна, на Решение С(2009) 7601, окончателен, на Комисията от 7 октомври 2009 г. относно производство по член 81 [ЕО] и по член 53 от Споразумението за ЕИП (преписка СОРМ/Ф/39.129 — електрически трансформатори), с което на жалбоподателя е наложена глоба и, от друга страна, искане за отмяната на писмото на счетоводителя на Комисията от 10 декември 2009 г., с което се отказва приемането на банкова гаранция като средство за временно покриване на глобата

Диспозитив

1. Не е налице основание за произнасяне по искането за отмяна на писмото на счетоводителя на Европейската комисия от 10 декември 2009 г., с което се отказва приемането на банкова гаранция като способ за временно покриване на глобата, наложена с Решение С(2009) 7601, окончателен, на Комисията от 7 октомври 2009 г. относно производство по член 81 [ЕО] и по член 53 от Споразумението за ЕИП (преписка СОРМ/Ф/39.129 — електрически трансформатори).
2. Не се произнася по съдебните разноски.

(¹) ОВ С 51, 27.2.2010 г.

Определение на Общия съд от 16 април 2012 г. — F91 Diddeléng и др./Комисия

(Дело T-341/10) (¹)

(Жалба за отмяна — Оставяне на жалба без разглеждане — Незапочване на производство за установяване на неизпълнение на задължения — Липса на обжалваем акт — Недопустимост)

(2012/С 174/38)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: F91 Diddeléng (Dudelange, Люксембург); Julien Bonnetaud (Yutz, Франция); Thomas Gruszczynski (Amnéville,

Франция); Rainer Hauck (Maxdorf, Германия); Stéphane Martine (Esch-sur-Alzette, Люксембург); Grégory Molnar (Moyeuvre-Grande, Франция); и Yann Thibout (Algrange, Франция) (представители: L. Misson, C. Delrée и G. Ernes, avocats)

Ответник: Европейска комисия (представители: G. Rozet и P. Van Nuffel)

Страна, встъпила в подкрепа на ответника: Fédération Luxembourgeoise de Football (FLF) (Mondercange, Люксембург) (представители: първоначално K. Daly, solicitor, и D. Keane, SC, впоследствие K. Daly)

Предмет

Искане за отмяна на решението на Комисията от 3 юни 2010 г. да остави без разглеждане жалбата, подадена от жалбоподателите срещу Fédération Luxembourgeoise de Football (FLF), искане за отмяна на правилниците на FLF, нарушаващи членове 39 ЕО и 81 ЕО, както и искане за налагане на „необходимите санкции“.

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата като недопустима.
2. F91 Diddeléng, Julien Bonnetaud, Thomas Gruszczynski, Rainer Hauck, Stéphane Martine, Grégory Molnar и Yann Thibout понасят направените от тях съдебни разноски, както и тези на Европейската комисия.
3. Fédération luxembourgeoise de football (FLF) понася направените от нея съдебни разноски.

(¹) ОВ С 301, 6.11.2010 г.

Определение на председателя на Общия съд от 23 април 2012 г. — Hassan/Съвет

(Дело T-572/11 R II)

(Обезпечително производство — Обща външна политика и политика на сигурност — Ограничителни мерки срещу Сирия — Запраздяване на финансови средства и икономически ресурси — Молба за постановяване на временни мерки — Нова молба — Нови обстоятелства — Липса — Недопустимост)

(2012/С 174/39)

Език на производството: френски

Страни

Молител: Samir Hassan (Дамаск, Сирия) (представители: адв. É. Morgan de Rivery и адв. E. Lagathu)

Ответник: Съвет на Европейския съюз (представители: S. Kyriakoulou и M. Vitsentzatos)

Предмет

Молба за временни мерки, по-конкретно за спиране на изпълнението на въведените от Съвета срещу Сирия ограничителни мерки, доколкото тези мерки се отнасят до молителя

Диспозитив

1. *Отхвърля молбата за временни мерки.*
2. *Не се произнася по съдебните разноски.*

Определение на председателя на Общия съд от 23 април 2012 г. — Ternavsky/Съвет

(Дело T-163/12 R)

(Обезпечително производство — Обща външна политика и политика на сигурност — Ограничителни мерки по отношение на Беларус — Залпразяване на финансови средства и икономически ресурси — Молба за спиране на изпълнението — Неспазване на изискванията за форма — Недопустимост)

(2012/С 174/40)

Език на производството: френски

Страни

Ищец: Anatoly Ternavsky (Москва, Русия) (представители: адв. С. Rapin и адв. E. Van den Haute)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Предмет

Молба за спиране на изпълнението на точка 2 от приложение II към Решение за изпълнение 2012/171/ОВППС на Съвета от 23 март 2012 година за изпълнение на Решение 2010/639/ОВППС относно ограничителни мерки срещу Беларус (ОВ L 87, стр. 95) и на точка 2 от приложение II към Регламент за изпълнение (ЕС) № 265/2012 на Съвета от 23 март 2012 година за прилагане на член 8а, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 765/2006 относно ограничителни мерки по отношение на Беларус (ОВ L 87, стр. 37)

Диспозитив

1. *Отхвърля искането за допускане на обезпечение.*
2. *Не се произнася по съдебните разноски.*

Жалба, подадена на 2 март 2012 г. — Франция/Комисия

(Дело T-135/12)

(2012/С 174/41)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Френска република (представители: E. Belliard, G. de Bergues, J. Gstalter и J. Rossi)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска Общият съд:

- да отмени изцяло обжалваното решение;
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Със своята жалба жалбоподателят иска да се отмени Решение С(2011) 9403, окончателен, на Комисията от 20 декември 2011 г., с което се обявява за съвместима с вътрешния пазар при някои условия предоставената от Френската република помощ в полза на France Télécom във връзка с реформата на начина на финансиране на пенсиите на държавните служители, работещи във France Télécom (държавна помощ № С 25/2008 (бивш NN 23/2008)).

Жалбоподателят изтъква три правни основания в подкрепа на своята жалба.

1. Първото правно основание, състоящо се от две части, е изведено от нарушението на член 107, параграф 1 ДФЕС, доколкото Комисията приела, че реформата на начина на финансиране на пенсиите на държавните служители, работещи във France Télécom, представлявала държавна помощ. Жалбоподателят твърди, че:

— Комисията погрешно приела, че намалението на изплатената от France Télécom на държавата насрещна престация не освобождава France Télécom от структурно неизгодното положение, което предприятието е понесло вследствие от влизането в сила на закона от 1990 г., както и че мярката давала предимство на това предприятие;

— при условията на евентуалност Комисията погрешно приела, че France Télécom се е ползвало с предимство, считано от 1996 г., въпреки изплащането от страна на това предприятие на изключителна вноска с определена сума.

2. Второто правно основание е изведено при условията на евентуалност от нарушението на член 107, параграф 3, буква в) ДФЕС, доколкото Комисията обвързала съвместимостта на разглежданата мярка със зачитането на поставеното от член 2 на обжалваното решение условие. Второто правно основание съдържа две части.

— С първата част жалбоподателят твърди, че Комисията нарушила член 107, параграф 3, буква в) ДФЕС като приела, че конкурентната ставка на равно заплащане в случая не била достигната поради невземането под внимание на необичайните рискове при изчисляването на изплатената на France Télécom насрещна престация вследствие от влизането в сила на закона от 1996 г.

— С втората част жалбоподателят твърди при условията на евентуалност, че Комисията нарушила член 107, параграф 3, буква в) ДФЕС с отказа да прецени недостатъчното ниво на конкурентна ставка на равно заплащане с оглед на изплащането от France Télécom на изключителна вноска с определена сума и с извода ѝ, че това предприятие не е поставено в напълно равностойно положение спрямо своите конкуренти до 2043 г.

3. Третото правно основание е изведено от явна грешка в преценката, доколкото Комисията отказала да приеме ставката от 7 % в качеството на процент за актуализиране на изключителната вноска с определена сума.

Жалба, подадена на 12 април 2012 г. — Deutsche Börse/Комисия

(Дело T-175/12)

(2012/C 174/42)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Deutsche Börse AG (Франкфурт на Майн, Германия) (представители: C. Zschocke, J. Beninca и T. Schwarze, lawyers)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

— да се отмени Решение на Комисията COMP/M.6166 Deutsche Börse/NYSE Euronext от 1 февруари 2012 г.; и

— ответникът да бъде осъден да заплати съдебните разноски по настоящата жалба.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага три правни основания.

1. С първото правно основание се твърди, че ответникът не е оценил правилно хоризонталния конкурентен натиск, на който са подложени страните, тъй като извършеният от Комисията анализ на извънборсовата търговия с деривати и твърдението ѝ, че страните според нея взаимно оказват натиск върху борсовите си разходи, са опорочени от грешки при прилагане на правото и грешки в преценката. В допълнение твърдението на Комисията, че страните взаимно си оказват конкурентен натиск в областта на иновациите, било явно погрешно, а анализът ѝ на конкуренцията между платформите за търговия не се основавал на убедителни и еднозначни доказателства. Освен това Комисията не разгледала правилно натиска, свързан с търсенето, тъй като не е анализирала и оценила решаващото значение на клиентите на страните, сред които са основните участници в извънборсовата търговия, и не е извършила никакъв количествен анализ.

2. С второто правно основание се твърди, че извършената от ответника оценка на твърдяната от страните ефективност е опорочена от явни грешки и не се подкрепя от убедителни и еднозначни доказателства. Комисията неправилно приела, че само някои от аспектите на ефективността е възможно да се проверят, свързани са със сливането и могат да имат непосредствени благоприятни последици за клиентите, и неправилно твърдяла, че те не са достатъчни, за да компенсират последиците от сливането за конкуренцията. Що се отнася до оценката на Комисията на косвените икономии и на ползите за ликвидността, тя нарушила правото на страните да бъдат изслушани, тъй като се основала на изложени след устното изслушване доказателства и доводи, по които на страните не била дадена възможност да изразят становище. Теорията на Комисията за „възвръщаемостта“ и оценката ѝ за свързаните със сливането косвени икономии били основани на нови теории и изисквания, които не намирали опора в Насоките на Комисията относно хоризонталните сливания⁽¹⁾.

3. С третото правно основание се твърди, че ответникът не е оценил правилно предложените от страните мерки за подобряване. Отхвърлянето на ангажимента за освобождаване от всички припокриващи се дейности с деривати на индивидуални акции на NYX (жалбоподателя и NYSE Euronext), включително отстъпването на инструмента VClear на NYX, се основавало на погрешни доказателства. Твърдяната „симбиозна връзка“ между дериватите на индивидуалните акции и борсовите индекси не съществувала, противоречала на анализа на самата Комисия относно определянето на пазара, и била изтъкната в нарушение на правото на защита на страните. Отхвърлянето от Комисията на ангажимента за лицензирането на софтуер било опорочено от грешка и противоречало на изводите ѝ относно конкуренцията в областта на технологиите.

⁽¹⁾ Насоки относно оценката на хоризонталните сливания съгласно Регламента на Съвета относно контрола върху концентрациите между предприятия (ОВ С 31, 2004 г., стр. 5; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 4, стр. 56).

Жалба, подадена на 16 април 2012 г. — Bank Tejarat/Съвет

(Дело T-176/12)

(2012/C 174/43)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Bank Tejarat (Техеран, Иран) (представители: S. Zaiwalla, P. Reddy и F. Zaiwalla, Solicitors, D. Wyatt, QC и R. Blakeley, Barrister)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени точка 2 от таблица I.B. в приложение I към Решение 2012/35/ОВППС на Съвета от 23 януари 2012 година за изменение на Решение 2010/413/ОВППС относно ограничителни мерки срещу Иран (ОВ L 19, стр. 22), доколкото се отнася до жалбоподателя;
- да отмени точка 2 от таблица I.B. в приложение I към Регламент за изпълнение (ЕС) № 54/2012 на Съвета от 23 януари 2012 година за изпълнение на Регламент (ЕО) № 961/2010 относно ограничителни мерки срещу Иран (ОВ L 19, стр. 1), доколкото се отнася до жалбоподателя;
- да отмени точка 105 от таблица Б в приложение IX към Регламент (ЕС) № 267/2012 на Съвета от 23 март 2012 година относно ограничителни мерки срещу Иран и за отмяна на Регламент (ЕС) № 961/2010 (ОВ L 88, стр. 1), доколкото се отнася до жалбоподателя;
- да обяви член 20, параграф 1 от Решение 2010/413/ОВППС на Съвета за неприложим спрямо жалбоподателя;
- да обяви член 23, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 267/2012 на Съвета за неприложим спрямо жалбоподателя;
- да обяви, че отмяната на точка 2 от таблица I.B. в приложение I към Решение 2012/35/ОВППС на Съвета и от Регламент за изпълнение (ЕС) № 54/2012 на Съвета, както и на точка 105 от таблица Б в приложение IX към Регламент (ЕС) № 267/2012 на Съвета, става с незабавно действие; и
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага три правни основания.

1. Първото правно основание е изведено от това, че:

- материалноправните критерии за определяне по силата на обжалваните мерки не са изпълнени в случая на жалбоподателя и няма правна или фактическа основа за неговото определяне; и/или че Съветът е допуснал явна грешка в преценката, определяйки дали критериите са били изпълнени или не; и
- Съветът е определил жалбоподателя въз основа на недостатъчни доказателства за установяване, че критериите са били изпълнени, и по този начин е допуснал (следваща) явна грешка в преценката, тъй като жалбоподателят не отговаря на нито един от петте критерия за определяне, предвидени в член 23, параграф 2 от Регламент № 267/2012; и че Съветът не е представил никакво доказателство за обратното.

2. Второто правно основание е изведено от това, че:

- определянето на жалбоподателя нарушава неговите основни права и свободи, включително правото му да упражнява икономическите си дейности и мирно да се ползва от своята собственост, и/или нарушава принципа на пропорционалност.

3. Третото правно основание е изведено от това, че:

- Съветът във всеки случай е нарушил процедурните изисквания: а) индивидуално да уведоми жалбоподателя за определянето му, б) да даде адекватна и достатъчна обосновка и в) да зачита правото на защита и правото на ефективна съдебна защита.

Жалба, подадена на 20 април 2012 г. — Spraylat/ЕСНА

(Дело T-177/12)

(2012/C 174/44)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Spraylat GmbH (Аахен, Германия) (представител: К. Fischer, Rechtsanwalt)

Ответник: Европейска агенция по химикалите (ЕСНА)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени определената от ответника административна такса, за която жалбоподателят е уведомен на 21 февруари 2012 г. (фактура № 10030371);
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

При условията на евентуалност жалбоподателят иска да бъде отменено Решение SME(2012)1445 от 15 февруари 2012 г.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага пет правни основания.

1. Първо правно основание: нарушение на Регламент № 1907/2006 ⁽¹⁾ и на Регламент № 340/2008 ⁽²⁾

Жалбоподателят изтъква, че видно от двата регламента административна такса по член 13, параграф 4 от Регламент № 340/2008 е допустимо да се събере единствено ако е необходимо да се покрият направените от ЕСНА разходи за проверка на регистрацията с оглед на размера на предприятието, както и че това обстоятелство не е било взето предвид при определянето на размера на административната такса в съответствие с решение MB/D/29/2010 на управителния съвет на ЕСНА. Според жалбоподателя е недопустимо размерът на събираната такса да зависи от размера на предприятието, тъй като това води до ситуации, в които големите предприятия понсят част от разходите за проверката на по-малките предприятия.

2. Второ правно основание: нарушение на принципа на пропорционалност

Този принцип изисква размерът на събираната от ответника административна такса да е в справедливо съотношение с предоставяните от ответника услуги. Според жалбоподателя това не е така в конкретния случай, ако се сравни размерът на таксата от 20 700 EUR и действително предоставените от ответника административни услуги.

3. Трето правно основание: нарушение на общия принцип за равно третиране

Във връзка с това жалбоподателят посочва, че диференциацията на размера на административната такса в зависимост от размера на предприятието представлява недопустимо неравно третиране. Освен това с промяната на административната си практика ответникът нарушава принципа за равно третиране дотолкова, доколкото подлага жалбоподателя на неравно третиране спрямо останалите регистрирани предприятия, на които ответникът е предоставил възможност и след получаване на регистрационен номер да внасят корекции в данните относно размера на предприятието, за да могат по този начин да избегнат събирането на административна такса.

4. Четвърто правно основание: нарушение на принципа на правна сигурност и на правото на добра администрация

Според жалбоподателя, въпреки че му е известно, че на практика в процеса по регистрация се оказва трудно да се установи действителният размер на предприятието, в противоречие с правото на добра администрация ответникът не предоставя възможност на жалбоподателя да коригира предоставените данни, за да може да избегне заплащането на административна такса.

5. Пето правно основание: недопустимост на делегирането на законодателни правомощия на ответника

Жалбоподателят посочва, че член 13, параграф 4 от Регламент № 340/2008 упълномощава ответника да събира административна такса, без Регламентът да урежда допълнителни подробности относно критериите за събиране на таксата, и по-специално относно определянето на нейния размер. Според жалбоподателя това представлява недопустимо делегиране на законодателни правомощия на ответника.

(¹) Регламент (ЕО) № 1907/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2006 година относно регистрацията, оценката, разрешаването и ограничаването на химикали (REACH), за създаване на Европейска агенция по химикали, за изменение на Директива 1999/45/ЕО и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 793/93 на Съвета и Регламент (ЕО) № 1488/94 на Комисията, както и на Директива 76/769/ЕИО на Съвета и директиви 91/155/ЕИО, 93/67/ЕИО, 93/105/ЕО и 2000/21/ЕО (ОВ L 396, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 60, стр. 3).

(²) Регламент (ЕО) № 340/2008 на Комисията от 16 април 2008 година относно таксите и плащанията, дължими на Европейската агенция по химикалите в съответствие с Регламент (ЕО) № 1907/2006 на Европейския парламент и на Съвета относно регистрацията, оценката, разрешаването и ограничаването на химикали (REACH) (ОВ L 107, стр. 6).

Жалба, подадена на 17 април 2012 г. — Khwanda/Съвет

(Дело T-178/12)

(2012/C 174/45)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Mahran Khwanda (Дамаск, Сирия) (представители: S. Jeffrey и S. Ashley, Solicitors, D. Wyatt, QC и R. Blakeley, Barrister)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят моли Общия съд:

— да отмени точка 22 от приложението към Решение за изпълнение 2012/37/ОВППС на Съвета от 23 януари 2012 година за изпълнение на Решение 2011/782/ОВППС относно ограничителни мерки срещу Сирия (ОВ L 19, стр. 33), доколкото се отнася до жалбоподателя,

— да отмени точка 22 от приложението към Регламент за изпълнение (ЕС) № 55/2012 на Съвета от 23 януари 2012 година за прилагане на член 33, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 36/2012 относно ограничителните мерки с оглед на положението в Сирия (ОВ L 19, стр. 6), доколкото се отнася до жалбоподателя,

— да обяви, че член 18, параграф 1 и член 19, параграф 1 от Решение 2011/782/ОВППС на Съвета (¹) са неприложими по отношение на жалбоподателя,

— да обяви, че член 14, параграф 1 и член 15, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 36/2012 на Съвета (²) са неприложими по отношение на жалбоподателя,

— да обяви, че отмяната на точка 22 от приложението към Решение 2012/37/ОВППС на Съвета и точка 22 от приложението към Регламент (ЕС) № 55/2012 на Съвета произвежда незабавно действие, и

— да осъди Съвета да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага три правни основания.

1. С първото си правно основание жалбоподателят твърди, че:

— материалноправните критерии за включване в списъците съгласно обжалваните мерки не са изпълнени в случая на жалбоподателя, тъй като не съществува правно или фактическо основание, обосноваващо неговото включване; по-нататък, Съветът е допуснал явна грешка в преценката в това отношение; освен това Съветът е включил жалбоподателя въз основа на недостатъчни доказателства,

- е представил убедителни доказателства в подкрепа на претенцията си и всъщност е действал активно, за да попречи на проправителствените сили да получат достъп до автобусния парк на Kadmous Transport. Съветът обаче не е представил достатъчно доказателства за оспорване на тези твърдения.
2. С второто си правно основание жалбоподателят твърди, че:
- включването му в списъците нарушава неговите човешки права и основни свободи, включително правото на зачитане на неговия личен и семеен живот и правото му мирно да се ползва от своята собственост, и/или нарушава принципа на пропорционалност.
3. С третото си правно основание жалбоподателят твърди, че:
- при всички положения Съветът е нарушил процесуалните изисквания: а) да го уведоми лично за неговото включване, б) да представи адекватни и достатъчни причини за неговото включване в списъците, в) да спази правото му на защита и правото на ефективна съдебна защита.

⁽¹⁾ ОВ L 319, стр. 56.

⁽²⁾ ОВ L 16, стр. 1.

Жалба, подадена на 26 април 2012 г. — *Bateni*/Съвет

(Дело T-181/12)

(2012/C 174/46)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Naser Bateni (Хамбург, Германия) (представители: J. Kienzle и M. Schlingmann, Rechtsanwälte)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят моли:

- да се отмени Регламент (ЕС) № 267/2012 на Съвета от 23 март 2012 година относно ограничителни мерки срещу Иран и за отмяна на Регламент (ЕС) № 961/2010 в частта, която се отнася до жалбоподателя,
- да се осъди Съветът да понесе съдебните разходи, и по-конкретно тези на жалбоподателя.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага три правни основания.

1. Първо правно основание, изведено от нарушение на правото на защита на жалбоподателя

— Съветът нарушил правото на жалбоподателя на ефективна правна защита, и по-конкретно задължението за мотивиране, тъй като не изложил достатъчно мотиви за включването на жалбоподателя в приложение IX към обжалвания регламент.

— Съветът нарушил правото на жалбоподателя да бъде изслушан, тъй като не му предоставил предвидената в член 46, параграфи 3 и 4 от обжалвания регламент възможност да изложи възражения срещу включването му в списъците на санкционирани субекти и съответно да предизвика проверка от страна на Съвета.

2. Второ правно основание, изведено от липсата на основание за включването на жалбоподателя в списъците на санкционирани субекти

— Посочените от Съвета съображения за включването на жалбоподателя в списъците на санкционирани субекти не давали възможност да се установи точното правно основание, възприето от Съвета.

— Дейност, извършвана от жалбоподателя само до март 2008 г., не можела да е основание за включването му през декември 2011 г. в списъците на санкционирани субекти.

— Дейността на жалбоподателя като управител на Hanseatic Trade Trust & Shipping (HTTS) GmbH не била основание за включването му в списъците на санкционирани субекти, по-конкретно поради това че Общият съд на Европейския съюз отменил Регламент (ЕС) № 961/2010 ⁽¹⁾ в частта, която се отнася до дружество HTTS GmbH.

— От обстоятелството, че жалбоподателят бил управител на английско дружество, което междуременно прекратило дейността си, само по себе си не можело да се направи извод, че е налице някое от основанията по член 23, параграф 2 от обжалвания регламент за включване на жалбоподателя в списъците на санкционирани субекти.

3. Трето правно основание, изведено от нарушение на основното право на жалбоподателя на зачитане на собствеността

— Включването на жалбоподателя в списъците на санкционирани субекти представлявало неоправдано накръняване на основното му право на собственост, тъй като поради недостатъчните мотиви, изложени от Съвета, жалбоподателят не можел да разбере защо е включен в списъците на лицата, на които са наложени санкции.

— Включването на жалбоподателя в списъците на санкционирани субекти било явно неподходящо средство за постигането на целите на обжалвания регламент и освен това засягало несъразмерно правото му на собственост.

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) № 961/2010 на Съвета от 25 октомври 2010 година относно ограничителни мерки срещу Иран и за отмяна на Регламент (ЕО) № 423/2007 (ОВ L 281, стр. 1).

Жалба, подадена на 26 април 2012 г. — HTTS/Съвет

(Дело T-182/12)

(2012/C 174/47)

*Език на производството: немски***Страни**

Жалбоподател: HTTS Hanseatic Trade Trust & Shipping GmbH (Хамбург, Германия) (представители: J. Kienzle и M. Schlingmann)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

— да отмени Регламент (ЕС) № 267/2012 на Съвета от 23 март 2012 година относно ограничителни мерки срещу Иран и за отмяна на Регламент (ЕС) № 961/2010 в частта, в която се отнася до жалбоподателя,

— да осъди Съвета да заплати съдебните разноски, включително тези на жалбоподателя.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят посочва три правни основания.

1. Първо основание за отмяна: нарушение на правото на жалбоподателя на защита:

— Съветът нарушил правото на жалбоподателя на ефективна правна защита, и в частност изискването за мотивиране, доколкото не мотивирал в достатъчна степен решението си отново да включи жалбоподателя в списъка на лицата, образуванията и органите, спрямо които се прилагат ограничителни мерки съгласно член 23 от обжалвания регламент.

— Съветът нарушил и правото на изслушване на жалбоподателя, тъй като не му дал възможност, преди отново да го включи в списъците за санкции, да представи възражения и така да наложи преразглеждане на тези актове от Съвета.

2. Второ основание за отмяна: липса на основание за ново включване на жалбоподателя в списъците за санкции:

— Изложените от Съвета съображения за ново включване на жалбоподателя в списъците за санкции не подкрепяли подобно решение и били неправилни от фактическа страна. По-конкретно жалбоподателят не бил под контрола на Корабната компания на Ислямска република Иран (IRISL).

— Включването на жалбоподателя в списъците за санкции се дължало на явно неправилното квалифициране от Съвета на фактите и на дейността на жалбоподателя.

3. Трето основание за отмяна: нарушение на основното право на собственост на жалбоподателя:

— Новото включване на жалбоподателя в списъците за санкции съставлявало неоснователно посегателство срещу основното му право на собственост, тъй като поради недостатъчните мотиви, изложени от Съвета, жалбоподателят не бил в състояние да разбере по какви съображения е включен в списъка на лицата, на които се налагат санкции.

— Включването на жалбоподателя в списъците за санкции съставлявало непропорционално посегателство срещу правото му на собственост и било явно неподходяща мярка за постигане на целите на обжалвания регламент. При всички случаи то надхвърляло необходимото за постигането на тези цели.

Жалба, подадена на 23 април 2012 г. — HUK-Coburg/Комисия

(Дело T-185/12)

(2012/C 174/48)

*Език на производството: немски***Страни**

Жалбоподател: HUK-Coburg Haftpflicht-Unterstützungs-Kasse kraftfahrender Beamter Deutschlands a.G. in Coburg (Кобург, Германия) (представители: A. Birnstiel, H. Heinrich и A. Meier, Rechtsanwälte)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

— да отмени решението на Европейската комисия от 23 февруари 2012 г., с което се отхвърля молбата на жалбоподателя за достъп до определени документи, предоставени в производство в областта на картелите (COMP/39.125 — Carglass);

— да осъди ответника да заплати направените от него и от жалбоподателя съдебни разноски.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата жалбоподателят изтъква четири правни основания.

1. Първо правно основание: пропуск да се разгледат отделните документи, посочени в молбата

В рамките на първото правно основание жалбоподателят изтъква, че в решението не се подлага на индивидуална и конкретна преценка всеки отделен документ. Според жалбоподателя обжалваното решение се основава на погрешния извод, опирайки се на общата презюмпция, че в настоящия случай следва да се приложи конкретно изключение в уредбата.

2. Второ правно основание: неизпълнение на задължението за мотивиране

В това отношение жалбоподателят изтъква, че в постановеното решение Комисията обосновава единствено с общи съображения отхвърлянето на молбата на жалбоподателя в нейната цялост, като по този начин не мотивира в достатъчна степен решението си. Поради тази причина жалбоподателят твърди, че Комисията не е изпълнила на задължението си за мотивиране и следователно е нарушила важни процесуални разпоредби.

3. Трето правно основание: незаконосъобразно тълкуване и прилагане на член 4, параграф 2, първо и трето тире от Регламент (ЕО) № 1049/2001 ⁽¹⁾

В третото правно основание жалбоподателят изтъква, че Комисията тълкува и прилага незаконосъобразно предвидените в член 4, параграф 2, първо и трето тире от Регламент № 1049/2001 изключения. Според жалбоподателя Комисията преценява неправилно съотношението между правило и изключение и изхожда от твърде широко тълкуване на понятията „защита на дейността по разследване“ и „търговски интереси“.

4. Четвърто правно основание: пропуск да се приеме за обществен интерес по смисъла на член 4, параграф 2 от Регламент № 1049/2001 интересът от прилагане на правото в областта на картелите, което е с частноправен характер

В четвъртото правно основание жалбоподателят посочва, че Комисията погрешно отрича, че не съществува по-висш обществен интерес от оповестяване на документите, до които е поискан достъп. Според жалбоподателя, особено при претегляне на интересите, Комисията е трябвало да вземе предвид обстоятелството, че обществен интерес по смисъла на член 4, параграф 2 от Регламент № 1049/2001 представлява и интересът от прилагане на правото в областта на картелите, което е с частноправен характер.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2001 година относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията (ОВ L 145, стр. 43; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 3, стр. 76).

СЪД НА ПУБЛИЧНАТА СЛУЖБА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Жалба, подадена на 28 ноември 2011 г. — ZZ/Комисия

(Дело F-126/11)

(2012/C 174/49)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: ZZ (представител: M. Boury, avocat)

Ответник: Европейска комисия

Предмет и описание на спора

Искане за отмяна на решението на органа по назначаването в частта, с която на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание под формата на забележка.

Искания на жалбоподателя

- да се отмени решението на органа по назначаването CMS 10/038 за налагане на дисциплинарно наказание забележка на жалбоподателя, както и решението на органа по назначаването № R/393/11, с което е потвърдено първото решение,
- да се установи, че наложеното на жалбоподателя дисциплинарно наказание забележка от органа по назначаването, без да се представят валидни доказателства за действията по упражняване на тормоз, за които е упрекуван жалбоподателят, и без да се извърши истинско, независимо, безпристрастно и справедливо разследване, позволяващо да се установи дали действително са извършени посочените действия по упражняване на тормоз, за които се твърди, че са извършени от жалбоподателя спрямо негов колега, представлява акт на дискриминация от страна на органа по назначаването по отношение на жалбоподателя,
- да се установи, че в хода на дисциплинарното производство жалбоподателят е претърпял сериозни неимуществени и имуществени вреди, и че вследствие на това има право да получи обезщетение за тях. Тези вреди трябва да се оценят съгласно критерии, определени от Съда на публичната служба,
- да се установи по-специално, че в хода на посоченото производство и на други предходни, свързани с него

производства, сериозно са нарушени основните човешки права на жалбоподателя, прогласени в Договорите, в Хартата на основните права на Европейския съюз и в Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи, и че вследствие на това жалбоподателят има право да получи обезщетение за тези нарушения по преценка на Съда на публичната служба.

Жалба, подадена на 29 март 2012 г. — ZZ/Комисия

(Дело F-28/12)

(2012/C 174/50)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: ZZ (представител: G. Cipressa, avvocato)

Ответник: Европейска комисия

Предмет на производството

Искане за отмяна на мълчаливия отказ на молбата на жалбоподателя, на първо място, за заличаване на едно изречение от медицинския доклад от 28 февруари 2008 г., второ, искане за изпращане на коригирания в този смисъл медицински доклад на избрания от жалбоподателя лекар, и, на трето място, пообщо, искане за заличаване от преписката, свързана с трудовата злополука, на всяка информация, свързана с невярната, както повтаря жалбоподателят, констатация, че прахът, с който жалбоподателят е бил в контакт, е бил белият прах от екземпляр от вестник, за който той бил абониран.

Искания на жалбоподателя

- да отмени отказа на исканията, предявени в подадената на 23 декември 2010 г. от жалбоподателя жалба;
- доколкото е необходимо, да отмени отказа на административната жалба от 10 юли 2011 г., подадена срещу решението за отказ на неговата молба от 23 декември 2010 г.
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

ЦЕНИ ЗА АБОНАМЕНТ ЗА 2012 г. (без ДДС, с включени разходи за стандартна доставка)

Официален вестник на ЕС, серии L + C, единствено на хартиен носител	на 22 официални езика на ЕС	1 200 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серии L + C, на хартиен носител + годишно сборно издание на DVD	на 22 официални езика на ЕС	1 310 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серия L, единствено на хартиен носител	на 22 официални езика на ЕС	840 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серии L + C, месечно издание на DVD (сборно издание)	на 22 официални езика на ЕС	100 EUR за годишен абонамент
Притурка към Официален вестник (серия S — Договори за обществени поръчки и процедури по възлагане), DVD, едно издание на седмица	многоезичен: на 23 официални езика на ЕС	200 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серия C — Конкурси	на език/езици в зависимост от конкурса	50 EUR за годишен абонамент

Абонамент за *Официален вестник на Европейския съюз*, издаван на официалните езици на Европейския съюз, може да се направи за 22 езикови версии. Един абонамент включва сериите L (Законодателство) и C (Информация и известия).

За всяка езикова версия се прави отделен абонамент.

Съгласно Регламент (ЕО) № 920/2005 на Съвета, публикуван в Официален вестник L 156 от 18 юни 2005 г., според който институциите на Европейския съюз временно не са задължени да съставят всички актове на ирландски език и да ги публикуват на този език, изданията на Официален вестник на ирландски език се разпространяват отделно.

Абонаментът за притурката към Официален вестник (серия S — Договори за обществени поръчки и процедури по възлагане) включва всички 23 официални езикови версии в едно общо многоезиково DVD.

Абонатите на *Официален вестник на Европейския съюз* имат право, след заявка, да получат различните приложения към Официален вестник без допълнително заплащане. Информация за публикуването на приложенията се предоставя чрез съобщения за читателите, включени в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Продажби и абонаменти

Абонаментът за различните платени периодични издания, като например *Официален вестник на Европейския съюз*, може да бъде направен чрез всички наши търговски представители.

Списъкът на търговските представители е достъпен на адрес:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_bg.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) предлага директен безплатен достъп до законодателството на Европейския съюз. Този интернет сайт дава възможност за справка с *Официален вестник на Европейския съюз* и включва договорите, законодателството, юриспруденцията и подготовителните законодателни актове.

За подробна информация за Европейския съюз посетете интернет сайта: <http://europa.eu>

